

48 ஓர் உறுப்பினர் கொடுத்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டால் அதற்கான காரணங்களைத் தெரிவிப்பது குறித்து

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1974 மார்ச் 20]

to the member together with the reason therefor and the member shall not raise the matter as such in the House."

அதனால் நீங்கள் தீர்ப்பு வழங்கும்போது, தீர்மானம் மறுக்கப்பட்டால் அதற்கான காரணத்தோடு மறுக்கப்பட வேண்டும். விதி 44-ல் அப்படிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி தீர்ப்பு கொடுங்கள்.

'I just withhold consent'

என்று சொன்னால் விதி 44-க்கு புறம்பாக இருக்கிறது. அதைத் தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். விதிப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும்; மறுப்பதற்கான காரணத்தை சொல்ல வேண்டும். ஒருவருடைய தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்வதும், இன்னொருவருடைய தீர்மானத்தை மறுப்பதும் எதனால் என்று அப்போதுதான் எங்களுக்குத் தெரிந்து கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஏற்கெனவே கொடுத்தத் தீர்ப்பைப்பற்றி இந்த மன்றத்திலே மீண்டும் கேட்கக்கூடாது என்று விதி இருக்கிறது. அதன்படி மீண்டும் கேட்கக்கூடாது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : விதி 44-ஐ நீங்கள் மீறியிருக்கிறீர்கள். அதனால் நாங்களும் விதியை மீறவேண்டியிருக்கிறது. நீங்கள் விதிப்படி நடந்துகொண்டால், நாங்களும் விதிப்படி நடந்துகொள்வோம்.

7. 1974-75-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள்மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 17—கல்வி

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 17—கல்வி என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,10,11,83,200-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

1974 மார்ச் 20]

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, to discuss about the rationalisation and modernisation of the entire system of education, I move—

“ That the allotment of Rs. 1,10,11,83,200 under Demand No. 17—Education be reduced by Rs. 100.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : Sir, to discuss the need to introduce reoriented enducational system in High Schools, Colleges and Technical Institutes, I move—

“ That the allotment of Rs. 1,10,11,83,200 under Demand No. 17—Education be reduced by Rs. 100.

THIRU B. VENKATASWAMY : Sir, to discuss the need to introduce job-oriented Educational System in the State from the Elementary Education itself, I move—

“ That the allotment of Rs. 1,10,11,3,200 under Demand No. 17—Education be reduced by Rs. 100.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : தலைவரவர்களே, பல்கலைக் கழகத்தில் தபால் மூலம் கல்வி கற்போருக்கு வருடத் தேர்வு ஏப்ரல் முதல் வாரத்தில் நடத்தப்படுவதை ஏப்ரல் கடைசி வாரத்தில் நடத்த வேண்டுமென எடுத்துக்கூற—

“ நிதிக் கோரிக்கை எண் 17—கல்வி என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,10,11,83,200-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவரவர்களே, மேட்டூரில் கலைக் கல்லூரி அமைப்பதற்காக நிலம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தும், நிதி வசூலுக்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருந்தும் கூட கடந்த மூன்று வருடங்களாக இந்த வேலையைப் பூர்த்தி செய்யாமலிருப்பதைப்பற்றி விவாதிக்க—

“ நிதிக் கோரிக்கை எண் 17—கல்வி என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,10,11,83,200-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

[1974 மார்ச் 20]

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHY: Sir, to discuss about the necessity to appoint a Commission to study the benefits derived by students availing Government scholarships and other such assistance by Government, I move—

“ That the allotment of Rs. 1,10,11,83,200 under Demand No. 17—Education be reduced by Rs. 100 ”.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Sir, to discuss about the urgent need to implement all the safeguards granted to the linguistic minorities effectively, I move—

“ That the allotment of Rs. 1,10,11,83,200 under Demand No. 17—Education be reduced by Rs. 100. ”

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்: தலைவரவர்களே, எல்லா உயர்நிலைப் பள்ளி தலைமை ஆசிரியர்களையும் அரசிதழ் பதிவு பெற்ற தலைமை ஆசிரியர்களாக ஆக்குவது குறித்து விவாதிக்க—

“ நிதிக் கோரிக்கை எண் 17—கல்வி என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,10,11,83,200-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கல்வி மானியக் கோரிக்கையையொட்டி, தமிழ்நாடு கல்வி வளர்ச்சித் துறையின் கீழ் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற குறிப்புகள் இந்தத் துறையின் பல்வேறு செயல் முறைகள் பற்றி தெளிவாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை மீண்டும் விரிவாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்பவில்லை. இவற்றைப் படித்ததாகக் கருதி, இவை நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இடம் பெறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விவாதத்தில் கலந்துகொள்கிறவர்களுக்குப் பயன்படுகிற வகையில் சில கருத்துக்களைக் கூறுவது பொருத்தமாக இருக்கும். கல்வித்துறையை ஒட்டி அவர்கள் எழுப்புகிற பல பிரச்சினைகள் இதனை ஒட்டி எழுப்புவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும்.

1974 மார்ச் 20] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

திரும்பத் திரும்ப அவர்கள் சொல்கிற கருத்துக்களைத் கேட்டுக் கொண்டிருந்துவிட்டு, இறுதியில் சொல்வதைவிட, முன்பே சில வற்றைச் சொல்லிவிட்டால் அவற்றைப் பற்றி அவர்கள் பேசாமல் இருப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்ற அளவில் சில கருத்துக்களைக் கூறவிரும்புகிறேன்.

ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் ஆசிரியர்கள் பதவிக்கு வருவார்களேயானால்—மற்ற வேறுபல துறைகளில் உள்ளதைப்போல பதவி உயர்வு பெற வாய்ப்பின்றி—நெடுங்காலம் ஆசிரியர்களாகவே இருந்து ஓய்வு பெறவேண்டிய நிலைதான் இருக்கிறது, தலைமை ஆசிரியர் பதவியைப்போன்ற பதவி நீண்ட காலம் கழித்து ஒருவர், இருவருக்கேதான் கிடைக்கிறது என்பது எல்லாம் ஆசிரியர் பெருமக்களால் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு வந்தது. இதனை அரசாங்கம் பரிசீலித்து, கொள்கை அளவில் ஒப்புக்கொண்டு, அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வுக்கே வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிற காரணத்தினால், பத்தாண்டு பணி புரிந்த அத்தனை ஆசிரியர்களும் தேர்வு நிலை பெறுவார்கள் என்ற குறிப்பினை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஏற்று ஒப்புதல் தந்தார்கள்.

அதனை அப்போதே எடுத்துச் சொல்கிறபோது மற்ற பல துறைகளைப்பற்றியும் கவனிக்கவேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும், ஆசிரியர் பெருமக்களும் கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

தமிழாசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில் முதல்நிலைத் தமிழாசிரியராவதற்குத் தகுதி பெறாமல் இருந்தாலும், 2 ஆம் நிலை தமிழாசிரியர் பதவியில்—பதவி உயர்வு இல்லாமல் பல்லாண்டுகளாகப் பணிபுரிகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று எடுத்துச் சொன்ன காரணத்தினால்—1—1—1974 இல் இருந்து, பத்தாண்டுகாலம் பணி புரிந்தவர்களுக்கு முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர் பதவி உயர்வு தரப்படும் என்று இப்போது அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதையொட்டி செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள், ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்கள் ஆகிய இவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகை அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும், பல்வேறு ஆசிரியர் பெருமக்களும் கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] 1974 மார்ச் 20

இந்தத் துறையில் எண்ணிக்கை மிக அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினால்—பெரும் செலவைத் தாங்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும் என்கிற முறையில் இதைக் கொஞ்சம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்பதாக நானும் அதுபற்றிய வினாக்களுக்கு விடையிறுக்கும்போது கூறி வந்திருக்கிறேன். அந்த நிலையில் இதனைப் பரிசீலனை செய்து, அவர்களுக்கும் தேர்வு நிலை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் நாங்கள் ஒரு முடிவுக்கு வந்தோம். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும் அந்த ஒரு முடிவுக்கு தம் இசைவைத் தந்தார்கள். நெருக்கடியோடு நெருக்கடியாக—இப்போதே நமது வரவு செலவுத் திட்டத்தில் 12½ கோடிக்குத் துண்டு விழுகிறது—பத்து கோடிக்கு வருமானம் அதிகரித்தும் கூட, என்கிற நிலையில்—இந்தக் கொள்கை அவர்களுக்கும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருப்பது ஆசிரிய பெருமக்களால் வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும். செகண்டரி ஆசிரியர்க்கு இப்போது வழங்கப்படும் சம்பள விகிதம் ரூ. 210-5-245-10-325 ஆகும். இதில் 10 சதவிகிதத்தினருக்கு இப்போது வழங்கப் பட்டுள்ள தேர்வு நிலைப்பகுதிகளின் ஊதிய விகிதம் ரூ. 250-10-400 ஆகும். செகண்டரி கிரேடில் 10 ஆண்டு பணியாற்றியுள்ள ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் தேர்வு நிலைப் பதவிகள் வழங்குவது என்றால் லட்சக் கணக்கில் செலவாகும். இப்பொழுதுள்ள நிதி நிலையில் இது அரசுக்குப் பெரும் சுமையாகும். ஆயினும், செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்க்குப் பதவி ஊதிய வாய்ப்பு அதிக மில்லை என்ற அடிப்படையில், இவர்களுடைய கோரிக்கையையும் அனுதாபத்துடன் பரிசீலித்து 10 ஆண்டுகள் பணியாற்றியுள்ள செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் 1--4--1974 முதல் தேர்வு நிலைப் பதவிகள் வழங்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இதனால் இப்பொழுது சுமார் 5,900 பேர் தேர்வு நிலைப் பதவிகள் பெற்றிருப்பதற்கு மாறாக, இனி மொத்தமாக சுமார் 59,275 ஆசிரியர்கள் தேர்வு நிலைப் பதவிகள் பெறுவார்கள்.

ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கும் 10 ஆண்டுகள் பணியாற்றிய பின் தேர்வு நிலைப் பதவிகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை எழுப்பப்பட்டுள்ளது. ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்களுக்குத் தேர்வு நிலைப் பதவிகள் ஏற்படுத்த இரண்டாவது ஊதியக் குழு பரிந்துரை செய்யவில்லை. எனினும் தனிச் சலுகையாக அவர்களுக்கு 10 சதவிகிதம் தேர்வு நிலைப் பதவிகளை அரசு ஏற்படுத்திக் கொண்டது. ஹையர் கிரேடு ஆசிரியரின் சம்பளம்

1974 மார்ச் 20]. [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ரு. 150-4-170-5-225 ஆம். தேர்வு நிலைப் பதவிகள் சம்பள விகிதம்
ரு. 180-5-260-10-270 ஆகும். இவர்களுடைய கோரிக்கையையும்
அரசு அனுதாபத்துடன் பரிசீலித்து 10 ஆண்டு பணியாற்றியுள்ள
ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் தேர்வு நிலைப் பதவி
களை 1-4-1974 முதல் வழங்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இப்
பொழுது சுமார் 7,800 பேர் தேர்வு நிலைப் பதவிகள் பெற்றிருப்
பதற்கு மாறாக 1-4-1974 முதல் மேலும் 64,726 பேர் தேர்வு நிலைப்
பதவிகள் பெறுவார்கள்.

ஆசிரியர்களுக்குப் பதவி உயர்வுக்கான வாய்ப்புகள் அதிக
மில்லை என்ற அடிப்படையில், பெருஞ்செலவையும் பொருட்
படுத்தாமல் அரசு தேர்வு நிலைப் பதவிகளை 10 ஆண்டுப் பணி
அடிப்படையில் வழங்க முன்வந்துள்ளது. இப்பெரும் சலுகையை
ஆசிரியர்கள் சமுதாயம் மனமுவந்து ஏற்றுக்கொண்டு இன்னும்
ஓரிரு ஆண்டுகளுக்காயினும், மேலும் செலவை ஏற்படுத்தக்
கூடிய வேறு கோரிக்கைகளைக் கொண்டு வராமல் அரசுடன் ஒத்து
ழைத்து, கல்வியின் தரத்தை உயர்த்த சீரிய பணியாற்றுவார்கள்
என்று அரசு நம்புகிறது.

அடுத்ததாக, 1-4-1970-க்குப்பின் தற்காலிகமாக நியமனம்
செய்யப்பட்ட இடைநிலை ஆசிரியர்கள் மற்றும் அதே தரத்
திலுள்ள இரண்டாம் நிலைத் தமிழ் ஆசிரியர்கள் சிறப்பாசிரியர்கள்
முதலானோரை அப்பதவிகளில் வரன்முறைப்படுத்த வேண்டும்
என்று அரசுக்கு முறையீடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இதை
அரசு அனுதாபத்துடன் பரிசீலித்து விதிகளின் படி தகுதி பெற்ற
வர்களில் ஓராண்டு பணி முடித்து ஆசிரியர்கள் எல்லோரையும்
அவரவர் பதவிகளில் வரன் முறைப்படுத்துமாறு பள்ளிக்கல்வி
இயக்குநருக்கு ஆணை அனுப்பப்பட்டுள்ளது. இதனால் பயன்
பெறும் ஆயிரக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் இந்த உத்தரவினால்
மனநிறைவும் மகிழ்ச்சியும் பெறுவார்களென்று நம்புகிறேன்.

அரசுப் பள்ளியல்லாத (தனியார், மற்றும் உள்ளாட்சி மன்றப்)
பள்ளிகளிலிருந்து 1-6-1970 அன்று அல்லது அதற்குப்பின்
ஓய்வு பெறும் ஆசிரியர்களையும் தனியார்ப் பள்ளிகளிலிருந்து
1-4-1972 அன்று அல்லது அதற்குப்பின் ஓய்வு பெறும் ஆசிரிய
ரல்லாத பணியாளர்களையும் அரசு ஏற்கெனவே (அரசு ஊழியர்
களுக்குப் பொருந்தும்) தாராள ஓய்வூதிய விதிகளின் கீழ்
கொண்டுவந்து அரசு ஊழியர்களுக்கு ஒப்ப ஓய்வூதியம், பணிக்
கொடை முதலியவற்றை வழங்கிட ஆணையிட்டுள்ளது.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1974 மார்ச் 20]

ஓய்வூதியம், பணிக்கொடை ஆகியவற்றை வழங்கும் இறுதி ஒப்பளிப்பு வெளியிடக் காலதாமதம் ஏற்பட்டால் ஓய்வுபெற்ற அரசு ஊழியர்களுக்கு இடர்ப்பாடு இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத் தற்காலிகமான ஓய்வூதியமும் பணிக்கொடையும் வழங்கிட ஏற்பாடு ஏற்கெனவே அரசு ஊழியர்களைப் பொறுத்தவரை உள்ளது. இந்தச் சலுகையைக் கீழ்க்கண்டவாறு தனியார் மற்றும் உள்ளாட்சி மன்ற பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும், தனியார் பள்ளிகளில் ஆசிரியர்களல்லாத பணியாளர்களுக்கும் விரிவாக்க அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது.

இதை முதலமைச்சர் ஏற்கெனவே அறிவித்துள்ளார். அதை ஒட்டி நிலைமையை விவரமாகப் பரிசீலனை செய்து, ஓய்வூதியத்தில் 80 சதவிகிதத்திற்கு உடனடியாக ஒப்புதல் அளிக்கப்படும் என்பதை விரிவாக்கி ஓய்வூதியம் முழுவதற்கும் உடனடியாக ஒப்பளிப்பு வழங்குவாமென்று முதலமைச்சர் அவர்கள் அருள் கூர்ந்து ஆணையிட்டுள்ளார்கள். புதிய ஆணையின் விவரங்கள் பின் வருமாறு அமையும்:—

(1) ஓய்வூதியம்: ஓய்வூதியம் எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும் எனக் கணக்கிடப்படுகிறதோ அந்தத் தொகை முழுவதையும் தற்காலிக ஓய்வூதியமாக 12 மாதங்கள் வரை வழங்கி வரலாம்.

(2) பணிக்கொடை: பணிக்கொடை எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும் எனக் கணக்கிடப்படுகிறதோ அந்தத் தொகையில் 80 சதவிகிதம் வழங்கிடலாம்.

(3) இந்தத் தற்காலிக ஓய்வூதியத்தையும், பணிக்கொடையையும் (இறுதி ஓய்வூதியம் பணிக்கொடை ஆகியவற்றை வழங்க அதிகாரமுள்ள மாவட்டக் கல்வி அதிகாரிகளே வழங்குவர்.

இந்த ஆணையின் காரணமாக, ஆசிரியர்கள் ஓய்வூதிய ஒப்பளிப்பில் தாமதமும் இடர்ப்பாடுகளும் தவிர்க்கலாம்.

(4) தொடக்க நிலை ஆசிரியர்கள் சேகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களாக தகுதி பெற்றும் சேகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர் பதவிகள் காலியாக இல்லாத காரணத்தால் தொடக்க நிலை யிலேயே பணியாற்றிக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு உதவி உயர்வு அளிக்க, அரசு சென்ற சில ஆண்டுகளாக, தொடக்க நிலை ஆசிரியர்களாக தகுதி பெற்றும் சேகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர் பதவிகளை சேகண்டரி கிரேடு பதவிகளாக உயர்த்தி 53,500 பதவிகள் இவ்வாறு உயர்த்தப்பட்டுள்ளன.

1974 மார்ச் 20] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

(முற்பகல் 10-30)

2-10-1973 அன்று செகண்டரி கிரேடு தகுதி பெற்ற சுமார் 3,400 ஆசிரியர்கள் செகண்டரி கிரேடு பதவிகள் பெறாமல் இருந்தார்கள் என்று கூறப்பட்டது. இவர்கள் எல்லோருக்கும் பதவி உயர்வு அளிக்கவும், சென்ற ஆண்டு அக்டோபரில் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர் பயிற்சித் தேர்வில் வெற்றி பெற்றிருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்களுக்கும் பதவி உயர்வு அளிக்கவும் 1-6-1974 முதல் 5,200 தொடக்க நிலை ஆசிரியர் பதவிகளை செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர் பதவிகளாக உயர்த்துவதற்கு அரசு அனுமதித்துள்ளது என்பதையும் நான் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதன் மூலம், அதேகமாக, செகண்டரி கிரேடு தகுதிபெற்ற தொடக்க நிலை ஆசிரியர்கள் அத்தனைபேருக்கும் பதவி உயர்வு கிடைத்து விடுமென்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

அரசு அலுவலகங்களில், நடைமுறை வேலைகளுக்கு அமர்த்தப்படும் தினக்கூலி பணியாட்கள், தங்களை நிரந்தரமாக ஆக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைத்து வந்தார்கள். இரண்டாவது ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைக்கேற்ப, அரசுத் தேர்வு ஆணையர் அலுவலகத்தில் முதற்கண் ரூ. 100-3-130-4-150-5-165 என்ற ஊதிய விகிதத்தில் 25 தற்காலிக மஸ்தூர் பணியிடங்களைப் புதிதாக உண்டாக்கி அவ்விடங்களில் 10 ஆண்டுகளுக்கு மேல் பணி புரிந்துள்ள தினக்கூலியாட்களை நிரந்தரமாக்கலாம் என்று அரசு முடிவெடுத்துள்ளது. இந்த முடிவின்படி, நாட்கூலி பெற்றுவந்த பணியாட்கள் 25 நபர்கள் ரூ. 100-3-130-4-150-5-165 என்ற விகிதத்தில் ஊதியம் பெறுவர். இவர்களுக்கு அனுமதிக்கப்பட்ட மற்ற படிகளும் கிடைக்கும் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இவற்றைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மீண்டும் வலியுறுத்துவார்கள் என்பதால்தான், அவர்களுடைய விவாதத்திற்குப் பயன்பட இவற்றை முன்னதாகவே தெரிவித்துள்ளேன்.

சாதாரணமாக, 59,275 செக்கண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கும் 64,726 ஹையர் கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கும் இந்தத் தேர்வு நிலை அளிப்பதன்மூலம் அரசாங்கத்திற்குப் பல கோடி ரூபாய்கள் செலவாகும் என்பது தெரியும். இருந்தாலும் மாண்புமிகு

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1974 மார்ச் 20]

முதல்வர் அவர்கள், ஆசிரியர்களது வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி, இதனை அனுமதித்திருக்கிறார்கள் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது மற்றவர்களுக்கும் மகிழ்ச்சி தரும் என்று கூறி இந்த விவரங்களோடு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மற்ற விஷயங்கள் இங்கு வைக்கப்பட்டுள்ள 'தமிழ் நாட்டில் கல்வி வளர்ச்சி' என்ற புத்தகத்தில்* விரிவாகக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற காரணத்தால், அது மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு விரிவாகப் பயன்படும் என்ற நம்பிக்கையோடு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 21 உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்குப் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, விவாதத்தைத் தொடங்குபவர் 20 நிமிடங்களுக்குள் முடித்துக்கொள்ள வேண்டும். மற்றவர்கள் 10 நிமிடங்களுக்கு மேல் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சபாநாயகர் அவர்களே, கல்வி அமைச்சர் அவர்கள், இந்த 17-ம் எண் கோரிக்கையில் ரூ. 110 கோடி வரையிலும் அவர்களுக்கு அனுமதி அளிக்கவேண்டுமென்ற மானியக் கோரிக்கையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். கல்வியிலே ரூ. 110 கோடிதான் செலவழிக்கப்படுகிறது என்று சொன்னால் அது உண்மையல்ல. காரணம், மெடிக்கல், வெட்டரினரி காலேஜ் போன்றவைகளுக்கு ரூ. 6 கோடியும், பின் தங்கிய ஷெடுயூல் காஸ்ட்சுக்கு கல்விக்காக ரூ. 14 கோடி என்று இப்படியெல்லாம் சேர்த்துவைத்துப் பார்த்தால் கிட்டத்தட்ட ரூ. 138 கோடி கல்விக்காகச் செலவழிக்கப்படுகிறது. இதைக் கணக்கிட்டுப் பார்க்கும்போது, மொத்தம் செலவழிக்கக்கூடிய தொகையிலே கிட்டத்தட்ட 30 சதவிகிதத்தை கல்விக்காகச் செலவழிக்கின்றோம்.

ஒரு பக்கத்திலே அதிகமாகச் செலவழிக்கின்றோம் என்று பெருமைப்பட்டாலும் கூட (குறுக்கீடு) இன்றைக்குத் திருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்றால் திருப்தியற்ற நிலைமை என்றுதான் நான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. நான் அப்படிச் சொல்கின்ற பொழுது, இதற்கு மேற்கோளாக, கல்வியிலே திறமையாகப்

235-276-ம் பக்கங்களில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1974 மார்ச் 20] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

படித்து உயர்ந்தவரும், மேல்நாடு சென்று டாக்டர் பட்டம் பெற்றவரும், இப்பொழுது திட்டக் கமிஷன் உறுப்பினராகவும் இருக்கக்கூடிய டாக்டர் மால்கம் ஆதிசேஷையா அவர்கள் தெரிவித்த ஒரு கருத்தை—நான் ஏற்கனவே தெரிவித்து இருக்கிறேன்—மீண்டும் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன்.

The educational system in Tamil Nadu is a wasteful educational system. The curriculum is outdated and irrelevant. The PUC was a complete waste. The present examination system is cholera of Education Department. Thirty per cent of the total expenditure is being spent on education. The State has crossed the Rs. 100 crore mark. Even advanced States are not spending more than 20 per cent.

என்ற ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தக் கருத்தை அரசு கொஞ்சம் ஆழமாகக் கவனிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஹைதராபாத்திலே இருந்து வந்த ஒரு நிபுணர் குழு தமிழ் நாட்டினுடைய கல்வி நிலைமையைப் பொறுத்தவரையில் மிகவும் பரிதாபத்திற்குரிய நிலைமையாக இருக்கிறது என்று கருத்து தெரிவித்தது. அந்தச் சமயத்தில் நான் அதை எழுப்பியபொழுது, அதிகாரபூர்வமாக நாம் அவர்களைக் கேட்கவில்லையென்று பதில் சொன்னார்கள். ஆகவே, இந்தப் பணத்தைச் செலவழிக்கக்கூடிய முறையையும் இதனால் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பலனையும் பார்த்தால் திருப்தி இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். மாணவர்களுக்கும் திருப்தி இல்லை, ஆசிரியர்களுக்கும் திருப்தி இல்லை, மக்களுக்கும் திருப்தி இல்லையென்ற அளவிலே இவ்வளவு பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது என்பதை நான் முதலிலே சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

பல விவரங்களுக்கு நான் வரக்கூடிய நேரத்திலே, மாணவர்களைப் பொறுத்தவரையிலே, சமீபத்திலே 1966-ம் வருஷம் என்று நினைக்கிறேன், கல்கத்தாவிலே ஒரு செமினார் நடத்தினார்கள். அந்த செமினாரிலே 4 விஷயங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். purpose and content of education, manpower planning and employment and education medium of instruction, university autonomy, syllabus, teaching methods and examination system.

இது மாணவர் கொடுத்த கருத்தாக இருந்தாலும் புதிய முறையிலே எப்படி கல்வியைப் புகட்ட வேண்டுமென்பதற்கு அவர்கள் தெளிவான கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1974 மார்ச் 20]

அந்த செமினார் முடிவைச் சொல்வதானால் நேரமாகும் என்ற காரணத்தால், அதை சம்பந்தப்பட்டவர்கள் உன்னிப்பாகக் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கல்வியைப் பொறுத்த வரையிலே 3 முக்கியமான விஷயங்களைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். There must be democratic outlook. There must be secular outlook and there must be scientific outlook.

இந்த மூன்று அம்சங்களும் நம்முடைய புத்தகங்களில் இருக்கின்றனவா அல்லது நாம் சொல்லக்கூடிய முறைகளில் இருக்கின்றனவா என்பதை அவர்கள் பரிசீலிக்கவேண்டும். பொதுவான விஷயத்தை இந்த அளவோடு நிறுத்திக் கொண்டு சில குறிப்பிட்ட விஷயங்களுக்குள் வரலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

தமிழ் நாட்டினுடைய சரித்திரத்தை எழுத டாக்டர் மு. வரதராசனார் அவர்கள் தலைமையிலே ஒரு குழு அமைத்திருக்கிறார்கள். இது தென்னாட்டுக்கு, ஹிஸ்டரி ஆப் தமிழ் நாடு என்று சொன்னால், சரித்திரத்தைத் தெரிந்தவர்கள் இருக்கவேண்டும். அதிலே, சரித்திரம் தெரிந்த யாரும் இடம் பெற்றிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நான் ஏற்கனவே இதுபற்றிக் கேள்வி எழுப்பும் போது சொன்னேன், சரித்திரம் நன்கு தெரிந்த நீலகண்ட சாஸ்திரி போன்றவர்களையோ அல்லது எங்கள் கட்சியிலிருந்து நல்ல ஆராய்ச்சி செய்து, இன்றைக்கு சரித்திர ஆசிரியர்களாக இருக்கிற எஸ். வானமாமலை, என். இராமகிருஷ்ணன் போன்றவர்களையோ போட்டிருக்கலாம் என்று.

உண்மையாக, தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலும் பேராசிரியர் ஹிரேன் முக்கர்ஜி அவர்கள் சொல்வார்கள், The history of India is history of North India. என்று. தமிழ் நாட்டினுடைய சரித்திரத்தைப் பார்த்தால், நாம் கற்பனையில் எழுதக்கூடிய விஷயங்களும், பல புராணங்களிலும் இதிகாசங்களிலும் வரக்கூடிய விஷயங்களும் தான் வருகின்றனவே தவிர, அப்படி அதற்கென்று எழுதப்படுகின்ற நிலை வந்தபொழுது, அதற்கான குழுவிலே சரியானவர்கள் சேர்க்கப்படவில்லை என்று நான் முதன்முதலாக சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1974 மார்ச் 20. [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

அடுத்தாற்போல், நமக்கு 3 பல்கலைக் கழகங்கள் இருக்கின்றன, ஏன், 4 பல்கலைக் கழகங்கள் இருக்கின்றன. கோயம்பத்தூரிலே இருக்கக்கூடிய விவசாயப் பல்கலைக் கழகத்தையும் சேர்த்தால் 4 பல்கலைக் கழகங்கள் ஆகின்றன. அந்த விவசாயப் பல்கலைக் கழகத்தோடு உடனடியாக ஒரு வெட்டரினரி காலேஜைச் சேர்க்க வேண்டும்.

It must become an integrated part of Agricultural university என்று அந்தக் காலத்திலே, அக்ரிகல்குரல் யூனிவர்சிட்டி கொண்டு வரக்கூடிய சமயத்திலே கூடக் கருத்து சொன்னேன். இரண்டு ஆண்டுகளாகியும் கூட ஏன் அதைச் சேர்க்கத் தயங்குகிறார்கள்? மாணவர்களைப் பொறுத்த வரையில் சேர்க்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், சேர்க்கத் தயங்குவதற்குக் காரணம் என்ன என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

அதே மாதிரியாக நேடியாக நம்முடைய அமைச்சருக்குச் சம்பந்தம் இல்லையென்றாலும் கூறுகிறேன். மெடிக்கல் காலேஜ் சிட்டை 1110-லிருந்து 814 ஆகக் குறைக்கப்போகிறோம் என்று இங்கே சொன்னார்கள். இம்மாதிரியாக சீட்டுகளைக் குறைப்பதாக இருக்கக் கூடாது. அதல்ல வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க வழி என்ற அந்தக் கருத்தையும் நான் ஆரம்பத்திலேயே சொல்ல கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

வேறுபல முக்கியமான விவரங்களை இன்றைக்குத் தந்திருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தமிழாசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையில், 1-4-1974-லே இரண்டாந்தர ஆசிரியர்களாக 10 ஆண்டுக்காலம் சர்வீஸ் செய்திருந்தால் அவர்கள் நிரந்தரமாக ஆக்கப்படுவார்கள் அல்லது பஸ்ட் கிரேட் ஆசிரியர்களாக இருப்பார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்பொழுது செகண்ட் கிரேட் ஆசிரியர்களாக 1200 பேர்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பஸ்ட் கிரேட் ஆசிரியர்களாக ஆக, இன்னும் 10 ஆண்டுக்காலம் காத்திருக்கவேண்டும். 1-4-1974-க்குப் பிறகு சேருகின்ற ஆசிரியர்களை பஸ்ட் கிரேட் ஆசிரியர்களாக நியமிக்கும்போது, இந்த 1,200 செக்கண்ட் கிரேட் ஆசிரியர்களையும் பஸ்ட் கிரேட் ஆசிரியர்களாக ஆக்கவேண்டும். அந்த வகையிலே அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, அதை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

[1974 மார்ச் 20]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு விளக்கம் சொல்லிவிட விரும்புகிறேன். 15 ஆண்டுக்காலம் படித்த பி. டி. ஆசிரியர்களோடு அவர்களுக்கு ஈடாக முதல்நிலைத் தமிழாசிரியர்களை நாம் இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கிறோம். எஸ். எஸ். எல். சி. வரையில் படித்துவிட்டு அதற்குப்பிறகு புலவர் என்று படித்துவிட்டு 14, 15 ஆண்டுகள் வரையில் படித்திருக்கின்றவர்களையும் அந்த நிலைமைக்குக் கொண்டுவருகின்ற வகையிலேதான் பத்து ஆண்டுக்காலம் இருந்தால் அவர்களையும் முதல்நிலை ஆசிரியர்களாகக் கருதலாம் என்ற முறை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் ஐந்தாவது, ஆறாவது வகுப்பு வரையில் படித்துவிட்டு அல்லது ஏழாவது எட்டாவது வகுப்பு வரையில் படித்துவிட்டு பிறகு தமிழாசிரியர்க்குப் படித்துவிட்டு வந்தவர்களை முதல்நிலைத் தமிழாசிரியர்களாக ஆக்கினால் அவர்கள் 9 ஆண்டுகாலத்திலே அந்த நிலைக்கு வந்துவிடுகிறார்களே என்ற பெரும் பிரச்சனையை அவர்கள் எழுப்பினார்கள். அந்த முறையிலேதான் 10 ஆண்டு காலத்தின் அளவிலே என்று வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றும், அவர்கள் படித்தது குறைவாக இருந்தாலும் எஸ். எஸ். எல். சி. தேர்வு பெற்று அவர்கள் தங்களைத் தகுதியுடையவர்களாக ஆக்கிக் கொண்டால், பத்து ஆண்டுகள் வரை என்கூட இல்லாமல் அவர்களை உடனடியாக அந்த நிலைக்குக் கொண்டு வரலாம் என்ற நிலைமையும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : என்னுடைய பாயின்ட் எல்லாம் இன்றைக்கு 1,500 பேர்கள்தானே இரண்டாவது நிலையிலே இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு தமிழ்தான் மீடியம் ஆப் இன்ஸ்ட்ரக்ஷனாக இருக்கவேண்டுமென்ற நிலையில் அந்த 1,500 பேர்களையும் முதல் நிலையாக்குவதினாலே பெரும் செலவு ஒன்றும் வந்துவிடப் போவதில்லை, ஆகவே அமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்திற்குப் பிறகும் என்னுடைய நிலை அப்படியேதான் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இப்பொழுதே விளக்கம் சொல்லிவிடலாமென்று நினைக்கிறேன், பின்னாலே சொல்வது என்றால் எல்லாக் கருத்துக்களும் ஞாபகத்திலே இருக்காது, இப்பொழுதே சொல்லிவிடுகிறேன்.

1974 மார்ச் 20] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஆரம் வகுப்பு முதல் எட்டாவது வகுப்பு வரையிலே படித்து விட்டு வருகிறவர்களுக்கு இரண்டாம் நிலை போதுமானதுதான், முதல்நிலை ஆசிரியர்களாக வரவேண்டுமென்றால் 10 வது வகுப்பு வரையில் அவர்கள் படிக்கவேண்டுமென்றும் அவர்கள் அதற்குப் பிறகு மற்றவைகளைப் படித்து 14 ஆண்டுக்காலம், 15 ஆண்டுக் காலமாகிவிடுகிறது என்றும், அந்த நிலையோடு அவர்களை கொண்டு வந்து வைப்பது சரியாக இருக்காது என்றும் கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன. ஆரவது வகுப்பிலேயிருந்து பத்தாவது வகுப்புவரையில் முதல்நிலை ஆசிரியர்கள்தான் கற்றுத்தருகிறார்கள். அவர்களோடு 6வது, 8வது வரை படித்துவிட்டு வந்தவர்களை ஈடாக வைத்தால் ஆண்டுக் கணக்கு சரியாக வராது. ஆண்டுக் கணக்கு சரியாக வந்தாலும் வராவிட்டாலும்கூட அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே தகுதியுடையவர்களாக ஆக்கிக்கொண்டு வந்துவிட்டால் அவர்களை அதிலே சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: அந்த விளக்கத்திற்குப் பிறகும் என்னுடைய நிலைமையில் மாறுதல் இல்லை என்பதைத்தான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். டைரக்டிவ் பிரின்ஸிபிள்ஸ் ஆப் தி கான்ஸ்டிடியூஷன் பிரகாரம் 14 வயதுவரையில் கட்டாயமாக படிக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்தினுடைய ரிப்போர்ட்டுகளையெல்லாம்கூட துருவித் துருவிப் பார்த்தாலும் 90 சதவீதம் பிள்ளைகளைச் சேர்க்கிறோம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, அது கொஞ்சங் கொஞ்சமாகக் குறைந்து 80 சதவீதம் ஆகி, பிறகு 50 சதவீதம் ஆகி, இன்றைக்கு 50 சதவீதம் பேர்கள் எழுதப்படிக்கத் தெரியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமையே இருக்கிறது. ஆரம்பக் கல்விக்கு நம்முடைய அரசாங்கம் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். There must be a Directorate for elementary Education என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இன்றைக்கு காலேஜியட் எஜுகேஷனுக்கு தனியாகவும், சேகண்டரி எஜுகேஷனுக்குத் தனியாகவும் டைரக்டர் பதவி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன. நான் மறுக்கவில்லை. அதே மாதிரி எலிமெண்டரி எஜுகேஷனுக்கு தனியாக டைரக்டர் போடலாம், அப்படிச் செய்தால் ஆரம்பக் கல்வியிலே எந்தவிதமான ஃபால் அவுட்டும் இல்லாமல் செய்து விடலாம்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1974 மார்ச் 20]

காலேஜியட் எஜுகேஷன் டைரக்டர் ரிடையர் ஆகிவிட்டார் என்றால் அந்த டிபார்ட்மெண்டிலேயே இருக்கின்ற ஒருவருக்குத் தான் ப்ரமோஷன் கொடுக்கவேண்டும், இதிலிருக்கின்றவரை ஏன் அதில் போடவேண்டும்,

When you want to bifurcate the Directorate of Collegiate Education and Secondary Education, the promotion must be from that cadre.

இரண்டையும் வைத்துக்கொண்டு குழப்புவது சரியல்ல. அந்த டிபார்ட்மெண்டிலே இருக்கின்ற சீனியர் ஆஃபர் அல்லது ஜூனியர் டைரக்டரையோ போடுங்கள். இப்பொழுது வந்தவரைப்பற்றி நான் சொல்லவில்லை.

He is one of the best persons we have got in the department. ஆகவே அவரைப்பற்றி ஒன்றும் குறை சொல்லவில்லை. இப்படிப்பட்ட முறை சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டைரக்டர் ஆப் எஜுகேஷன் சம்பந்தமாக சொல்லவிரும்புகிறேன். இப்பொழுது திறமையான ஒருவருக்கு, தமிழ் நாட்டிலேயே இருக்கிற திறமையான ஒருவருக்குத்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. முறையற்ற முறையிலே போட்டால் பின்னாலே சிக்கல் ஏற்படும். தனிப்பட்ட ஒருவர் கூடாது என்றோ அல்லது தனிப்பட்ட யாரோ ஒருவரைச் சேர்க்கவேண்டுமென்றோ நான் சொல்லவில்லை. ஆரம்பப் பள்ளிகளை அரசே ஏற்று நடத்தவேண்டும். பீகார் மாநிலத்தில் இப்பொழுது குழப்பங்கள் இருக்கலாம், ஆனால் அங்கே ஆரம்பப் பள்ளிகளை எல்லாம் அரசே எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலே மூன்றில் ஒரு பங்கு தனியார் பள்ளிகள் இருக்கின்றன.

நான் உதாரணத்தைச் சொல்லவிரும்புகிறேன். மதுரையிலே சுந்தரரம்பாள் பள்ளி என்று இருக்கிறது, அங்கே இருக்கின்ற 31 ஆசிரியர்களும் படுகிற பாடு அவர்கள் கோர்ட்டிற்கு எல்லாம் செல்கிறார்கள். ஆகவே தனியார்களை இதிலே எந்த அளவிற்கு டிஸ்கரேஜ் பண்ணமுடியுமோ அதைப் பண்ணவேண்டும். ஆரம்பப் பள்ளிகளை அரசே ஏற்று நடத்துவதற்கு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளவேண்டும்.

1974 மார்ச் 20] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

சமீபத்திலே சென்னையிலே கோடம்பாக்கத்திலே ஒரு பள்ளி இருக்கிறது, பாத்திமா மெட்ரிகுலேஷன் ஸ்கூல் என்று இருக்கிறது, நல்ல பள்ளி என்று சொல்கிறார்கள், அங்கே ஆயிரத்திற்கும் அதிகமாகப் படிக்கிறார்கள். அங்கே 5 பேர்கள் கட்டாயப்படுத்தி ஒவ்வொரு ஆண்டும் ரிசைன் பண்ணச் சொல்கிறார்கள். மீண்டும் அவர்களிடம் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டோ அல்லது தங்களுக்குவேண்டியவர்களுக்குக் கொடுத்தோ அவர்கள் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது கூடாது, இது பரிசீலிக்கப்பட்டு, தடுக்கப்படவேண்டும்.

லைப்ரரியன்களைப் பொறுத்தவரையில் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் 495வது வெட்டுப் பிரேரணையிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். சென்னையிலே 178 காலேஜ்கள் இருக்கின்றன, 178 லைப்ரரியன்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பி. ஏ. படித்துவிட்டு வந்தவர்களாக இருப்பார்கள், குவாலிபைட் லைப்ரரியன்களாக இருப்பார்கள், அவர்களுக்கு எல்லாவிதமான வசதிகளையும் கொடுக்கவேண்டும்.

அலிஸ்டென்ட் லைப்ரரியன்களுடைய நிலைமையை மாற்றி யமைக்க வேண்டும்.

லைப்ரரி என்று சொன்னாலே சரியான கண்ணோட்டம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பெரிய லைப்ரரஸ்களை லைப்ரரியனுக்குத் தான் முக்கியத்துவம் என்ற முறைதான் மற்ற நாடுகளிலே இருக்கிறது. லைப்ரரியன்தான் ஒரு ஸ்விட்ச் மாதிரி. யாருக்கு எந்த எந்த புத்தகத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று அவருக்குத் தான் தெரியும். ஆகவே லைப்ரரியன்களைப் புறக்கணிக்கக்கூடாது. அந்தப் போக்கு இருக்கிறது. அது மாற்றப்படவேண்டும்.

பரீட்சைகளைப் பொறுத்தவரையிலே மால்கம் ஆதிசேஷ்யா சொல்லியிருப்பது whether the examination is for testing the memory or testing the intelligence என்பது. இந்தக் கேள்வி மிக முக்கியமான கேள்வியாக வருகிறது. ஓரளவிற்கு internal assessment system என்ற முறையிலே நேரடியாக டியூட்டர் மூலம் மாணவர்களைக் கண்காணிப்பது என்ற முறையை நுழைத்துவிடவேண்டும். அது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததுதான், அதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

டீச்சர்-ஸ்டுடென்ட்ஸ் ரேஷியோ 1:25 ஆகக் கீழ் மட்டத்திலும் காலேஜ் லெவலிலே 1:35 என்றும் இருக்கவேண்டும். இன்றைக்கும் காலேஜிலே 1:100 என்றுதான் இருக்கிறது.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1974 மார்ச் 20]

தனியார் கல்லூரிகளிலே அதிகமான பீஸ்—சர்க்கார் கல்லூரியிலே வாங்குவதைவிட—வாங்குகிறார்கள், அதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரையில், பி.யு.சி. வரையில் இலவசக் கல்வி கொடுக்கப்படுகிறது. இருந்தாலும் 15 ரூபாய் வாங்குகிறார்கள். 20—11—1973 ஆம் நாளன்று மாணவர்கள் அது இல்லாமல் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள், நடப்பு ஆண்டிலே யாவது அதைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாடப் புத்தகங்களைப்பற்றிச் சொல்லவிரும்புகிறேன். நாம் சோஷலிஸத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். கணக்கிலே கார்ப்பரேண்ட் இண்டரஸ்ட் எவ்வளவு வரும், சிம்பிள் இண்டரஸ்ட் எவ்வளவு வரும் என்பன போன்ற கணக்குகள் எல்லாம் கொடுக்கப்படுகின்றன. அல்லது லாபம் சம்பாதிக்க என்ன வரைமுறைகள் என்று இருக்கிறது. அந்த நிலைமைகளை மாற்ற வேண்டும்.

ஒருமுறை என். எஸ். கிருஷ்ணன் அவர்கள் சோவியத் யூனியனுக்குப் போய்விட்டு வந்தபொழுது பேசினார்கள். இங்கே யுள்ள ஒரு பையனை அழைத்து ஒரு கோழியை ஐந்து ரூபாய்க்கு வாங்கி 10 ரூபாய்க்கு விற்றால் என்ன வரும் என்று கேட்டால் 5 ரூபாய் லாபம் வரும் என்று சொல்வான். ஆனால் அதையே சோவியத் யூனியனில் உள்ள ஒரு பையனிடம் கேட்டால் ஐந்து வருஷம் ஜெயில் என்று சொல்வான். அதைப்போல், இங்கே உள்ள பையனிடம் 1,000 ரூபாய் கொடுத்து திரும்ப 1,100 ரூபாய் கிடைத்தால் என்ன அர்த்தம் என்று கேட்டால் 100 ரூபாய் வட்டி என்று சொல்வான். ஆனால் அங்கே 10 வருஷம் ஜெயில் கிடைக்கும் என்று சொல்வான். Money is a dead capital; It has no value எனவே அந்தப் பணத்திற்கு இருக்கும் மதிப்பைவிட எப்படி 100 ரூபாய் அதிகம் கிடைக்கும் என்பன போன்ற கருத்துக்களைக் கொண்டு வர வேண்டும். தமிழ்நாட்டிலே நான் அடிக்கடி சொல்வதுண்டு இதைப்பற்றி.

அதற்கு அடுத்தாற்போல் திரு. என். வி. நடராசன் அவர்கள் சொல்வார்கள். மிகப் பெரிய தலைவர், அரசியல் தலைவர், தொழிற் சங்கத் தலைவர், மக்களுக்கெல்லாம் வழிகாட்டியவர், எங்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்குத் தலைவராக இருந்த டாக்டர் சிங்கார வேலுவைப் பற்றி எந்தப் புத்தகத்திலும் இல்லை. சிங்காரவேலு

1974 மார்ச் 20] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

என்ற ஒரு மனிதன் இருந்ததாகவே தெரியவில்லை. எனவே, சென்ற காலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், பகத் சிங், சிங்காரவேலு போன்றவர்கள் இடம் பெறும் வகையில் பாடப்புத்தகங்களில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து எஸ்.ஸி. அண்ட் பி.ஸி. ஹாஸ்டலுக்கு 21 ரூபாய் என்று 1952 ஆம் ஆண்டிலே பிக்ஸ் செய்தார்கள். As it was in the beginning so it is now and for ever. அந்த மாதிரி அன்றும் 21, நேற்றும் 21, என்றும் 21 என்று இல்லாமல் விலைவாசிக்குத் தகுந்த மாதிரி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தில் I have a soft corner for that university. ஓரளவு முற்போக்குக் கருத்துக்கள் அங்கே வருகிறது.

They have a Diploma Course in Marxism. மார்க்சிய எகனாமிக்ஸ் இன்றைக்கு உலகம் பூராவும் கல்வியும் பொழுது சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் பக்கத்தில் அது எட்டிக் கூட பார்க்க மாட்டேன் என்கிறது.

Marxian Economy and Courses in Marxism போன்றவைகளைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, ஹாஸ்டல் இல்லை என்பது பொதுவான குறை. ஹாஸ்டலைப் பொறுத்தவரையில், They are far apart என்பதற்கு ஒரே ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். B.C. and S.C. Hostel is in Kellys, but the girls go to the High School in Egmore. அவர்கள் அங்கிருந்து நடந்துதான் வா வேண்டும். டிரான்ஸ்போர்ட்டுக்காவது ஏற்பாடு செய்யுங்கள். கல்விக்கு என்று உதவும்பொழுது இந்தக் காரியங்களையெல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, யூனிவர்டிடி கிராண்ட்ஸ் கமிஷன் நமக்குப் பணம் கொடுக்கிறது. அந்தப் பணத்தைக் கொடுத்தாலும், it is not fully utilised. அதை அப்படியே வேண்டுமானால் நான் வாசிக்கிறேன்.

Many of the grants by the University Grants Commission have not been availed of by the Madras University and huge sums have lapsed according to figures available. During 1971-72, for instance, although the U.G.C. allotted Rs. 92,81,529

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1974 மார்ச் 20]

for various schemes, the University actually drew Rs. 44,81,678 of which only Rs. 38,56,647 was utilised. The grants were made for construction of buildings, equipment and books for Post-Graduates centres at Tiruchirappalli, Coimbatore and for various other departments.

For 1972-73 and 1973-74, the grants are Rs. 88,18,800 and Rs. 87,50,330 respectively. It is not yet known how much has been utilised. A large number of posts in the various research departments are since quite a long time vacant. This is stated to be the main reason for non-utilisation of the U.G.C. grants.

Another thing is this. The report was published in July 1973. Nearly one-third of the 60 posts of Professors in Madras University are vacant. If posts of Readers and Lecturers are included it will come to 50 per cent. It is said that they are unable to get suitable candidates. இந்த மாதிரிக் குறைகள் இருக்கின்றன.

அதுமட்டுமல்லாமல் இன்றைக்குக்கூட சில விஷயங்களைப் பார்த்தால் சில டெம்பரரி இன்ஸ்டிடியூட்களுக்கு பர்மீஷன் கொடுக்கிறீர்கள். அண்ணா இன்ஸ்டிரியல் இன்ஸ்டிடியூட், மைலாப்பூர் என்று இருந்தது. ஆனால், திடீரென்று அதை முடிவிட்டார்கள். அந்தப் பையன்கள் எங்கே போவார்கள்? எனவே, பிரைவேட் இன்ஸ்டிடியூட்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது.

அடையாறில் ஃபிலிம் இன்ஸ்டிடியூட்டில் துழைந்து பார்த்தால் கோளாறு இருக்கிறது. அதை முதலமைச்சரவர்கள் நேரடியாகப் பார்க்கிறார்கள் என்றாலும்கூட, அதில் மாணவர்கள் கல்வி பயிலுகிறார்கள். தமிழகத்திற்கு வந்து நல்ல கல்வியைப் பயிலலாம் என்று வந்தால் ஏற்கனவே இருந்த கல்வியைக் கூடப் பாதிக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. அதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி, சென்ற ஆண்டு மாணவர்கள் ஒரு பெரிய இயக்கம் நடத்தினார்கள். மாணவர் இயக்கம் என்றாலே எனக்குப் பயமாக இருக்கிறது. பேசுவதால் இங்கேயே இயக்கம் வந்து விடுமோ என்று. ஆனால், உண்மையில் நியாயமான முறையில் இயக்கத்தை நடத்தி, குழுவை அமைத்து அரசாங்கத்திடம் மனுச் செய்திருந்

1974 மார்ச் 20] [திரு. கே. டி. சே. தங்கமணி]

தார்கள். கடைசியிலே அரசியல் தலைவர்கள் இஷ்டம் கொண்டதால் அவர்கள் இயக்கத்தை நடத்தும் வாங்கினார்கள்.

Government also must act with grace. அதற்குப் பதிலாக இப்போழுது இந்தக் கல்லூரிகளில் படிக்கும் மாணவர்கள் பரீட்சைக்குப் போகும் நேரத்தில் அவர்களுக்கு வாய்தா. நான் விவரங்கள் எல்லாம் வைத்திருக்கிறேன். சுருக்கமாகச் சொன்னால்,

Most of the case are pending in the Fifth Presidency Magistrate's Court, Egmore.

பச்சையப்பா காலேஜ், லா காலேஜ் மாணவர்கள் பரீட்சைக்குப் போகும் மாணவர்கள் பேரில் கேஸ் போடப்பட்ட நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அந்த கேஸ்கள் கண்டிப்பாக வாபஸ் பெறப்பட வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். ஒரு பாணை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்பதைப்போல் ஒரே ஒரு உதாரணத்தை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

There has been misappropriation of amount in the Government Arts College for Women in Namakkal. இது வெளியில் வந்திருக்கும் செய்தி. இதைப்பற்றிக் கொஞ்சம் பரிசீலித்து இந்த முறைகளிலே மற்றக் கல்லூரிகளில் கோளாறு இருக்கிறதா என்பதைப் பார்ப்பது உதவிகரமாக இருக்கும். I can give some instances, but I do not want to elaborate. ஒரு உதாரணம் கொடுத்தேன், அதை வைத்துக்கொண்டு மற்ற விஷயங்களைக் கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, லா காலேஜைப் பொறுத்தவரையில் மாணவர்கள் இப்போது அதிகமாகச் சேர்கிறார்கள். 1968-69 இல் 1,045 பேராக இருந்தது, இன்றைக்கு 2,527 பேர்களாக ஆகியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, பல ஆண்டுகளாக இரண்டாவது லா காலேஜ் இருக்க வேண்டும், அது மதுரையில் இருந்தால் உதவியாக இருக்கும் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். மூன்றாண்டுக் காலமாக நாங்கள் கேட்டுக்கொண்டு வருகிறோம். இதில் இருக்கும் இடைஞ்சல் என்ன? அதை ஆரம்பிப்பதற்கு என் தயக்கம் காட்டப்படுகிறது என்பதையும் நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஆசிரியர்களாக இருந்து, நான்-மச்சிங் ஸ்டாஃப்பாக இருந்து ஓய்வு பெற்றால் அவர்களது ஓய்வூதியத்தில் சரியாகக் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். இன்றைக்கு அவர்களுக்குச்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1974 மார்ச் 20]

சரியான வசதி செய்து தரப்படவில்லை. இதே சட்டமன்றத்தில் கூட முன்பு சொன்னேன். சோவியத் யூனியனிலே ஓய்வு பெற்றவர்கள் நன்கு கவனிக்கப்படுகிறார்கள். ஹாஸ்டல்களிலே அவர்களுக்கு ஓய்வூதியத் தொகையை வைத்துக்கொண்டு நன்கு கவனிக்கிறார்கள். வாரம் ஒரு முறை குழந்தைகளை அழைத்து விளையாடச் செய்கிறார்கள். அதனால் அவர்கள் மனநிறைவு அடைகிறார்கள். ஜி.டி.ஆர். போன்ற நாடுகளில் அந்த டிபார்ட்மெண்டில் அவர்கள் பிறந்த நாளைக் கொண்டாடுகிறார்கள். டிபார்ட்மெண்டே சில உதவிகளைச் செய்யலாம் என்று அங்கே கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், இங்கே ஓய்வு பெற்றால் அவ்வளவுதான், அந்த இலாக்காவிலேயே அவர் இல்லை என்பதுபோன்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதுமட்டுமல்லாமல், அவர்களுக்கு ஓய்வூதியத்தையும் முறையாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பப்ளிக் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் ரிப்போர்ட் 1964-65-க்குப் பிறகு வெளிவரவே இல்லை. ஏன் வெளிவரவில்லை? அந்த விவரங்கள் தெரிந்தால் நன்றாக இருக்கும்.

கல்லூரிகளைப் பொறுத்தவரையில், தர்மபுரியில் பெண்களுக்குப் போதுமான கல்லூரி இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஒன்று, இன்றைக்கு இருக்கும் கல்லூரிகளில், எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் பெண்களும் சேர்ந்து படிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இல்லையென்றால், தனியாகக் கல்லூரிகளை ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

140 கோடி ரூபாய் வரையில் செலவு செய்யப்படும் இந்த இலாக்காவில் சரியான 'ஓரியண்டேஷன்' இல்லாமல் இருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்தவரையில்,

'I do not want my house to be walled in all sides and my windows to be stuffed. I want the cultures of all lands to be blown about my house as freely as possible. But I refuse to be blown off my feet by any'. This is what Gandhiji said.

'We must be the inheritors of what is best in the past' என்று லெனின் சொன்னார்.

ஆகவே, சென்ற கால விஷயங்களில் அருமையான விஷயங்களை எடுத்துக்கொள்வோம். அதுவல்லாமல் எல்லாமே அதிவிரைந்த தான் வரவேண்டுமென்ற நிலைமையில் பழமையைப் புகழும்

1974 மார்ச் 20] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

நிலைமையில் இல்லாமல், இன்றைக்கு உள்ள நிலைமைகளில் நம்மை வளர்த்துக் கொள்கின்ற முறையில் சிலபஸ் இருக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, நான் ஆரம்பத்தில் சொன்னதுமாதிரி பொதுவாக திருப்தி அளிக்காத ஒரு இலாக்காவாக இது இருக்கிறது. மாணவர்களுக்குத் திருப்தி இல்லை, ஆசிரியர்களுக்குத் திருப்தி இல்லை, பெற்றோர்களுக்குத் திருப்தி அளிக்கவில்லை, மக்களுக்கும் திருப்தி இல்லை என்ற அளவில் எந்தவிதமான கரெக்ட் ஓரியன்டேஷனும் இல்லாமல் இந்தக் கல்வி இலாக்கா போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்பதை வற்புறுத்தி அமர்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

* திரு. க. நாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, கல்வி பற்றிய மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

தமிழக அரசு மிகச் சிறந்த கல்விக் கொள்கையை, திட்டத்தை நிர்வகித்து வருகிறது. இந்தியாவில் வேறு எங்கும் அப்படிப் பார்க்க முடிவதில்லை. இந்திய அரசியல் சட்ட கோட்பாடு என்ன சொல்கிறது? 14 வயதுடைய சிறுவர்கள் எல்லோருக்கும் கல்வி கொடுக்க வேண்டுமென்றிருக்கிறது. இதிலே தமிழக அரசு முன்னணியில் இருக்கிறது என்று பெருமைப்பட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். ஓர் அரசு தன்னுடைய வருவாயில் பெரும் பகுதியைக் கல்விக்காகச் செலவழிக்கிறது என்றால் அது தமிழக அரசு தவிர வேறு எதுவும் இல்லையென்று கூறமுடியும்.

நான் ஆசிரியர்களை இருந்தவன். ஒரு காலத்தில் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று ஆசிரியப் பணி செய்ய வாய்ப்பு இருந்தால் பரவாயில்லை என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். இன்றைக்கு இங்கு ஆசிரியர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள சலுகைகளையும் மற்ற வசதிகளையும் பார்க்கும்போது வெளிநாடுகளில் இருக்கும் ஆசிரியர்கள் இங்கு வந்து பணி புரிந்தால் பரவாயில்லை என்று நினைக்கும் அளவுக்கு நிலைமைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம்.

இன்றைக்குக் கூட அருமையான திட்டங்களை மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் இங்கே கூறியிருக்கிறார்கள். ஹையர்கிரேடு ஆசிரியர்களில் 5,900 பேர் செலக்ஷன் கிரேடு என்பதற்குப்

[திரு. க. நாகராஜன்]

[1974 மார்ச் 20]

பதிலாக 59,000 பேர் பெற்றிருக்கிறார்கள். செகண்டரி கிரேடு 7,800க்கு பதிலாக 64,000 பேர் செலக்ஷன் கிரேடு பெற்றிருக்கிறார்கள். தொடக்க நிலை ஆசிரியர்களுக்குப் பதவி உயர்வு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இடைநிலை ஆசிரியர்கள், தமிழாசிரியர்கள், சிறப்பு ஆசிரியர்கள் இவர்களுக்கெல்லாம் தாற்காலிக நியமனம் இருந்தால் ஒரு வருஷத்திற்குப் பிறகு பர்மனென்டாக வராமுறைப்படுத்தப்பட்டு அறிவிப்புச் செய்யப்படுகிறது. இதை யெல்லாம் பார்க்கும்போது நாம் பொன்னா காலத்தில் இருக்கிறோம் என்று தோன்றுகிறது.

இன்னும் ஒரு அருமையான திட்டத்தையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் சட்டசபைக் கூட்டத்திற்கு வருகிறபோது எனக்குச் சொல்லிக் கொடுத்த ஆசிரியர்கள் தங்களுடைய பென்ஷன், கிராச்சுவிடி விஷயமாகப் பார்த்து விட்டு வரும்படி சொன்னார்கள். இங்கு அதற்கு வேலையே இல்லை. முதலமைச்சர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையிலும் நாவலர் அவர்கள் அறிக்கையிலும் கூறியிருக்கிறார்கள். தாற்காலிக ஓய்வூதியம், பணிக் கொடைத் திட்டம் பற்றி அறிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் ஓய்வு ஊதியம் பெற எவ்வளவு துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். இப்போது அதற்கெல்லாம் வழிவகை செய்து அருமையான வழிவகைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கே. டி. கே. அவர்கள் சொன்னது போல் தனியார் பள்ளிகளில் சில குறைபாடுகள் இருப்பது உண்மை. தனியார் பள்ளிச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்த பிறகு மானேஜ்மெண்டுக்கு இருந்து வந்த அதிகாரத்தை நாம் எடுத்து விட்டோம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். தனியார் பள்ளிச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வந்த பிறகு சிறப்பாக நடைபெற ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பல சிறப்புகள் உள்ள இந்தக் கல்வி நிர்வாகத்திலே மேலும் சில சிறப்புகளைச் செய்ய சில ஆலோசனைகளை வைக்க முன்வருகிறேன்.

நமது கல்வி முறை—

It is mainly quantitative but not so much qualitative.

வாழ்க்கையோடு இயைந்த கல்வி முறை வில்லை,

1974 மார்ச் 20]

[திரு. க. நாகராஜன்]

கோத்தாரி கமிஷனில் அருமையான திட்டங்களைச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். வாழ்க்கையோடு இயைந்த கல்வி முறையை செயற்படுத்த முடியும். தொழிற் கல்வி தவிர மற்ற எந்தக் கல்வி முறையிலும் ஆசிரியர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் நெருங்கிய உறவு முறை இருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. தொழிற் கல்வியில் செமிஸ்டர் திட்டங்கள், விவா வேசி திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு ஆசிரியர்கள் உண்மையான ஆசிரியர்களாகத் திகழ் கிறார்கள்; மாணவர்களும் ஆசிரியர்களிடம் மதிப்பும், பயபக்தியும், கொண்டு அடங்கிப் போகும் நிலைமையைக் காண்கிறோம். ஆனால் வேறு கல்வி முறைகளில் இது இருப்பதில்லை. யாரோ ஆசிரியர் சொல்லித் தருகிறார். மாணவர்கள் தேர்வு எழுதுகிறார்கள். சொல்லித் தரும் ஆசிரியர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் உறவு இருப்பதில்லை. செமிஸ்டர் சிஸ்டம் வைத்தால், வாய்மொழித் தேர்வுகள் வைத்தால் சொல்லித் தரும் ஆசிரியர்கள் தேர்வுத் தாள் களைத் திருத்தும் அளவுக்கு இருந்தால் மாணவர்களுக்கு அந்த ஆசிரியர்கள் மீது பிடிப்பு ஏற்பட வழி இருக்குமென்று கருது கிறேன்.

இன்று கல்வி கற்க மிக அருமையான வசதிகள் எல்லாம் இருக் கின்றன. நாங்கள் படிக்கின்ற காலத்தில் ஆய்வுக் கூடங்கள் உயர் நிலைப் பள்ளிகளில் கூட இல்லை. இன்றைக்கு இந்நிலைப் பள்ளி அளவில்கூட விஞ்ஞானக் கருவிகள், வசதிகள் செய்யப்பட்டிருக் கின்றன. இந்த அளவுக்கு வசதிகள் பல்கலைக் கழகத்தில்கூட இல்லை யென்று சொல்லலாம்.

நான் பி.எச்.டி. பட்டம் பெறும்போது மிலானி, டில்லி பல்கலைக் கழகங்களுக்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கெல்லாம் அருமையான ஆய்வுக் கூடங்கள் இருந்தன.

நம்முடைய மாநிலத்தில் விவசாயப் பல்கலைக் கழகத்தில்கூட நல்ல ஆய்வுக் கூடம் இருக்கிறது. ஆனால் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் உள்ள ஆய்வுக் கூடத்தில் அவ்வளவு வசதிகள் இல்லை என்ற குறைபாட்டை அரசு சற்றுக் கவனிக்க வேண்டும்.

ஆசிரியர்களுக்கு எவ்வளவோ சலுகைகளை அளித்திருக்கிறது இந்த அரசு. இனிமேல் எந்த அரசு வந்தாலும் இவ்வளவு சலுகை களை அளிக்க முடியாது என்ற அளவுக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். அவர்களும் மற்ற அரசு அலுவலர்களைப் போல்தான். ஆனால் அவர்

[திரு. க. நாகராஜன்]

[1974 மார்ச் 30]

களுக்கு மட்டும் காலாண்டு விடுமுறை, அரையாண்டு விடுமுறை, முழு ஆண்டு விடுமுறை என்று இருக்கிறது. அரசு அலுவலர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பு இல்லை. ஏன் ஆசிரியர்களுக்கு மட்டும் இதை அளிக்க வேண்டும்? அதற்காக நான் அவர்களைக் கொடுமைப்படுத்த வேண்டுமென்று கூறவில்லை.

இருபது, இருபத்தைந்து ஆண்டு காலமாகப் பணியில் இருக்கக் கூடிய ஆசிரியர்கள் திரும்பத் திரும்ப ரெக்கார்டு போன்று ஒரே முறையில்தான் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். புதிய முறைகள், புதிய மாறுதல்களுக்கேற்ப அவர்கள் சொல்லிக் கொடுக்க அவர்களுக்கு விடுமுறைகளில் ரி-ஓரியண்டேஷன் கோர்ஸ் நடத்தலாம். அவர்கள் அப்-டு-டேட் ஆகச் சொல்லிக் கொடுக்க வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

கல்லூரிகளுக்கு ஆசிரியர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு செர்விஸ் கமிஷன் மூலம் எம்.எ., எம்.எஸ்.சி. பட்டம் பெற்றவர்கள் நேர்முகத் தேர்வு மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற முறை இருக்கிறது. அசிஸ்டென்ட் ப்ரொபசர், ப்ரொபசர் போன்ற வேலைகளுக்குப் பணியாளர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது நேர்முகத் தேர்வோடு கூட எழுத்து மூலத் தேர்வும் வைத்துத் தேர்ந்தெடுத்தால் நல்ல தகுதி வாய்ந்தவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க முடியும்.

கல்லூரி ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படும்போது சற்று பயிற்சி பெற்றவர்களாக இருந்தால் நலம். உயர்நிலைப் பள்ளியிலிருந்து ரிடையரான ஆசிரியர்கள் கல்லூரிக்கு வந்து மாணவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பயிற்சி இல்லை. கல்லூரிக் கல்வித் தரம் சற்று மோசமாக இருக்கிறது.

உறவுக்குக் கை கொடுப்போம்

உரிமைக்குக் குரல் கொடுப்போம்

என்ற வகையில் தொழில் துட்பப் பல்கலைக் கழகம் அமைக்க மத்திய அரசு அனுமதி கொடுக்கவில்லை என்றாலும் அண்டை மாநிலத்தில் செய்தது போல் நாம் ஆரம்பித்து விட்டால் என்ன என்று கேட்கத் தோன்றுகிறது. அதற்கான முயற்சிகளை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 20]

* திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் வைத்திருக்கிற கல்வி மானியக் கோரிக்கை மீது அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறிக்கொள்ள முன்வருகிறேன்.

காங்கிரஸ் கட்சி இந்த நாட்டை ஆண்டு கொண்டிருந்தபோது உயர்நிலைப் பள்ளி இறுதி வகுப்பு வரையில் இலவசக் கல்வி என்று செய்தது. இன்றையதினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கல்லூரி புகுமுக வகுப்பு வரையில் இலவசக் கல்வியைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படி புகுமுக வகுப்பு வரையில் இலவசக் கல்வி அளிக்கப்பட்டிருப்பதால் அநேகமாக அதனால் எல்லோரும் பயன் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பெரிய பெரிய ஆலைச் சொந்தக் காரர்கள், பெரிய பெரிய பணக்காரர்கள், மிட்டாதாரர்கள், மிராசு தாரர்கள் இவர்கள் குழந்தைகள்கூட இன்றையதினம் புகுமுக வகுப்பு வரையில் இலவசமாகப் படிப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது.

நம்முடைய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் உயிரோடு இருந்த காலத்தில், தம்முடைய அரசியல் கொள்கையை வகுத்துக் கொள்கிற நேரத்தில், இந்த மன்றத்தில் கூட ஒருமுறை பேசியிருக்கிறார்கள், டாப் தி ரிச் அன்ட் பாட் தி புவர் என்று. ஆகவே இது அண்ணாவின் கொள்கைக்கு முற்றிலும் முரண்பட்ட ஒரு கொள்கையாக இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த முறையை மாற்றி வருமானத் திற்கு ஒரு வரம்பு வைத்து மாதம் இரண்டாயிரம் அல்லது ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் பெறக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்கள், பெரிய பெரிய நிலச் சொந்தக்காரர்கள், மிட்டாதாரர்கள், மிராசு தாரர்கள், ஆயிரக்கணக்கில் வருமானம் பெறக்கூடிய பெரிய பணக்காரர்களின் குழந்தைகளுக்கு கொடுக்கக்கூடிய இந்த இலவசக் கல்வியை நிறுத்திவிட்டு அந்த இலவசக் கல்வியை நாட்டிலுள்ள போதிய வருமானம் இல்லாதவர்கள் போதிய வருமானம் இல்லாத காரணத்தால் திறமையுள்ள மாணவர்கள் இன்றையதினம் படிக்க வசதி வாய்ப்பில்லாமல் இருக்கிறார்களே அவர்களுக்கு மட்டும் அளிக்க வேண்டும்.

இன்று புகுமுக வகுப்பு வரை இலவசக் கல்வி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் அதற்கு மேல் பட்டப் படிப்பு படிக்க வேண்டுமென்றால் அல்லது ஏதாவது ஒரு தொழில் கல்வி எம்.பி.பி.எஸ்.,

[திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்] • [1974 மார்ச் 20]

அல்லது சட்டக் கல்லூரி, அல்லது என்ஜினியரிங்க் கல்லூரியில் படிக்க முடியாமல் இருக்கிற ஏழை நடுத்தர வகுப்புகளைச் சார்ந்த மாணவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு அங்கும் இலவசக் கல்வி கொடுப்பதற்கு இந்த அரசு வழிவகை காணவேண்டும்.

அதை எப்படிச் செய்யலாம் என்றால் எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி என்ற முறையை மாற்றியமைத்து ஒரு வருமான வரம்பை இந்த அரசு நிர்ணயம் செய்து இதற்கு மேல் வருமானம் உள்ளவர்களின் குழந்தைகள் கல்லூரிப் படிப்பாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது உயர்நிலை பள்ளிப் படிப்பாக இருந்தாலும் சரி அல்லது ஆரம்பப் பள்ளிப் படிப்பாக இருந்தாலும் சரி அவர்கள் கட்டாயம் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் பணம் கட்டித்தான் படிக்க வேண்டும் என்ற நிலைமையை உருவாக்கினால் வசதி படைத்தவர்களிடமிருந்து நன்கு கரக்கிற வகையில் பள்ளிக்கூடக் கட்டணங்களை அவர்கள் கட்டும்படி வற்புறுத்திச் செய்யக்கூடிய விதத்தில் இந்த அரசு இனி மேலாவது திட்டங்களை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

அடுத்து, பள்ளிக்கூட நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஆசிரியர்களை நியமிப்பதில் இன்னும் ஊழல்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிக்கூடங்களைப் பொறுத்தவரையில் சரி அல்லது தனியார் பள்ளிகளில் ஒருசில பள்ளிகளிலும் சரி ஆசிரியர்களை நியமிப்பதில் இன்றையதினம் ஏராளமான தவறுகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கூடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் முன்னால் சீனியாரிட்டி அடிப்படையில் வேலை வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும். மாவட்ட ரீதியாக ஆசிரியர்களின் சீனியாரிட்டி லிஸ்ட் ஒன்று தயாரித்து வரிசைக் கிரமமாக ஆசிரியர்களை நியமிப்பது என்று செய்து ஆங்காங்கு மாவட்டங்களில் இருக்கிற ஒன்றியங்களில் அந்தப் பட்டியலைக் கண்டிப்பாக அமல்படுத்த வேண்டும் என்ற ஒரு நியதியை ஏற்படுத்தினால் நேர்முகத் தேர்வுக்குத் தேவையில்லை. சிபார்சுக்கும் தேவையில்லை. அந்தப் பட்டியலில் உள்ளபடி வரிசைக் கிரமமாக அந்தந்த மாவட்டங்களில் எங்கெங்கு ஆசிரியர் வேலை காவி இருக்கிறதோ அந்த இடத்திற்கு அப் பட்டியல்படி ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டும்.

1974 மார்ச் 20] [திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

ப்ரைவேட் மானேஜ்மென்ட் ஸ்கூல்களில் ஆசிரியர்களை நியமிப்பதில் ஏராளமான தவறுகள் கல்வித் துறையில் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. உதாரணத்திற்குச் சொல்லப் போனால், என் தொகுதி திருச்செந்தூர் தொகுதி. திருச்செந்தூர் தொகுதியில் நாலுமாவ்டி என்ற இடத்தில் காமராஜ் உயர்நிலைப் பள்ளி என்ற தொரு பள்ளி இருக்கிறது. பல ஆண்டுகளாக அந்தப் பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியராக இருந்த ஒருவரைக் காரணம் எதுவும் இல்லாமல் நீக்கிவிட்டு அந்த இடத்தில் வேறு ஒரு தலைமை ஆசிரியரை நியமித்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தலைமை ஆசிரியரை நீக்குவதற்கு எந்தவிதமான காரணங்களையும் அவர்கள் கூறவில்லை. நீக்குவதற்கு எந்தவிதமான போதுமான காரணங்களும் இல்லை. அந்தப் பள்ளி நிர்வாகிகள் தங்களுக்கு வேண்டிய ஒருவர் அந்தப் பள்ளிக்கூடத் தலைமை ஆசிரியராக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக இன்றையதினம் அப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள்.

தனியார் பள்ளிகளில் நிர்வாகிகள் அவர்கள் நினைக்கிற அளவிற்கு யாரையும் நீக்கலாம், அதற்குப் பதிலாக யாரையும் நியமிக்கலாம் என்ற நிலை இருக்கிற காரணத்தினால்தான் பெருந்த சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே தனியார் பள்ளிக்கூடங்களைப் பொறுத்த வரையில் பள்ளி ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்வதில் அவர்களுக்கு எந்த அதிகாரத்தையும் கொடுக்காமல் கல்வித் துறையில் இருக்கிற ஒருசில அதிகாரிகளை வைத்துக் கொண்டு நேர்முகத் தேர்வு நடத்தி, அதன் மூலம் ஆசிரியர்களை நியமிக்கலாம் அல்லது பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் ஆசிரியர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அந்தந்தப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு நியமிக்கலாம். எனவே அந்த முறையில் இந்த அரசு மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுப்பதில் இன்னும் சங்கடங்கள் இருந்து கொண்டே இருக்கின்றன. நம் அரசில் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் மாதம் 1-ம் தேதியே சம்பளம் கொடுப்பதற்கு நாங்கள் எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்திருக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையில் அது நடக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஏராளமான பள்ளிக்கூடங்களில் பணியாற்றுகிற ஆசிரியர்களுக்கு இன்னும் மாதம் முதல் தேதி சம்பளம் போய்ச் சேருவதில்லை.

[திரு. க. உசொ. எட்மண்ட்] [1974 மார்ச் 20]

என் தொகுதியில் திருச்செந்தூர் ஒன்றியத்தில் பணியாற்றுகிற ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் எப்படிக் கொடுக்கிறார்கள் என்றால் மாதம் 10-ம் தேதிதான் சம்பளம் போய்ச் சேருகிறது. ஆகவே இந்த நிலையைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்றால் அரசு நேரடியாகவே ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். கல்வி இலாகாவில் உள்ள அதிகாரிகள் அந்தச் சம்பளத்தை ஆசிரியர்களுக்கு நேரடியாகக் கொடுப்பதற்கு வாய்ப்புகளை அரசு உருவாக்கிக் கொடுக்க வேண்டும். இந்த நிலைமை பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்தது. ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளத்தை கல்வி இலாகா அதிகாரிகளே கொடுக்கக் கூடிய நிலைமை நாட்டில் இருந்து வந்தது. அதை மீண்டும் அமல்படுத்த வேண்டும். அதை அமல்படுத்துவதினால் ஏற்படும் பலன்களை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

இன்று தனியார் பள்ளிக்கூடங்களில் வேலை செய்கிற ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கிற நேரத்தில், அந்தப் பள்ளிக்கூட நிர்வாகிகள் சம்பளம் கொடுக்கிற நேரத்தில் ரூ. 10, 15 அல்லது ரூ. 20 என்று அவர்கள் சம்பளத்திலிருந்து பிடித்துக் கொண்டு மீதியைக் கொடுக்கிறார்கள். ஆசிரியர்கள் பாவம் அவர்கள் என்ன குறை இருந்தாலும் அதை வெளியே சொல்ல முடிவதில்லை. அப்படிச் சொன்னால்—தாங்கள் வேலை செய்வதோ தனியார் பள்ளிக்கூடம்—பள்ளிக்கூட நிர்வாகம் தன் மீது நடவடிக்கை எடுத்து எந்த நேரத்தில் தம்மை வெளியே தள்ளிவிடுவார்களோ என்று பயந்து ரூ. 20-ஐ எடுத்துக் கொண்டாலும் வேலை இருக்கிறதே மாதந்தோறும் நிரந்தரமாகச் சம்பளம் வந்து கொண்டிருக்கிறதே என்று தங்கள் வாயைப் பொத்திக் கொண்டிருக்கும் நிலையில்தான் ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, ஆசிரியர்கள் கேட்க நிதிக்குப் பணம் போய்ச் சேர வேண்டும். இதைக் கட்டுவது யார் என்றால் பள்ளிக்கூட நிர்வாகிகள்தான். ஆசிரியர்களின் சம்பளத்தில் கேட்க நிதியைப் பிடித்துக் கொண்டு மீதிப் பணத்தைத் தான் கொடுக்கிறார்கள். அதில் கூட ஊழல் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. என். தொகுதியில் ஆறுமுகநேரி பஞ்சாயத்தில் பேயன்விளைக் கிராமத்தில் அரம்பப் பள்ளிக்கூடம் இருக்கிறது. அதன் நிர்வாகி பத்தாண்டுகளாக ஆசிரியர்கள் கேட்க நிதிக்குக் கொடுக்கும் பணத்தைக் கட்டாமல்,

1974 மார்ச் 20] [திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

ஆசிரியர்கள் சம்பந்தப்பட்ட கல்வி அதிகாரிகளிடம் புகார் செய்து அதிகாரிகள் அதைப் பரிசீலனை செய்து அந்த நிர்வாகத்தை நடத்துகிறவர்கள் அந்தப் பணத்தைக் கட்டவில்லை என்றும் அதைக் கட்டும்படி உத்தாவிட்டும் இதுவரையில் அவர்கள் அந்தப் பணத்தைக் கட்டாமல் இருக்கிறார்கள். மீண்டும் ஒருமுறை வற்புறுத்திய பிறகுதான் ஒரு பகுதியை மட்டும் கட்டிவிட்டு மிச்சப் பகுதியை கட்டாமல் இருக்கிறார்கள் என்றும் ஆசிரியர்கள் புகார் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த நிர்வாகத்தின்மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

இவற்றை யெல்லாம் நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சம்பளத்தை நிர்வாகிகள் கொடுக்கக்கூடிய காரணத்தினால்தான் இன்றையதினம் இந்தச் சிக்கல் ஏற்படுகிறது. ஆகவே ஆசிரியர்கள் தங்கள் சம்பளத்தை கல்வி இலாக்கா அதிகாரிகளிடம் இருந்து நேரடியாகப் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய வகையில் அல்லது வட்டார டிரஷ்டிகளில் இருந்து பெற்றுக் கொள்ளத்தக்க அளவிற்கு வசதி வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தினால் இப்படிப்பட்ட ஊழல்கள் ஏற்படும் நிலை வராது. ஆகவே அந்த முறையில் மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மதிய உணவு. மதிய உணவிற்கு இன்று ஒரு மாணவனுக்கு ஆறு காசு கொடுக்கிறார்கள். இன்றையதினம் உள்ள விலைவாசியேற்றத்தில் இந்த ஆறு காசு என்பது ஒரு மாணவனுக்குப் போதுமா என்றால் போதாது. என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் மீதித் தொகையைப் பணியாற்றுகிற ஆசிரியர்கள் பொதுமக்களிடமிருந்து நன்கொடை பிரித்துச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஆசிரியர்கள் காலை 8 மணிக்குப் பள்ளிக்குப் போய் மாலை ஐந்து மணிக்குத்தான் திரும்புகிறார்கள். இடைவேளை ஆகாரத்திற்கு ஒன்று அல்லது ஒன்றரை மணி நேரம். பிள்ளைகளுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கவே ஆசிரியர்களுக்கு நேரம் போதவில்லை. ஆகவே ஆசிரியர்கள் வெளியே சென்று நன்கொடை வசூலித்து அதோடு கூட பிள்ளைகளுக்குப் பாடமும் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் அது முடியாத காரியம். ஆகவே இந்த ஆறு பைசா என்றிருப்பதை, ஆசிரியர்களுக்கு இருக்கிற சிரமங்களைக் குறைக்கிற வகையில், அதிகப்படுத்திக் கொடுத்து மதிய உணவு அளிக்கப்பட வேண்டும்.

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்] [1974 மார்ச் 20]

அதேபோல் மதிய உணவு கொடுப்பதில் புகார் சொல்லும்போது அந்தப் புகாரை யார் கொடுப்பது என்றால் யாராவது ஆசிரியர்கள் கொடுக்கலாம் அல்லது பொதுமக்கள் கொடுக்கலாம். அப்படிக் கொடுக்கப்படுகிற புகார்களைக் கல்வி இலாக்கா அதிகாரிகள் பரிசீலனை செய்து உண்மையில் ஒரு ஆசிரியர் மதிய உணவுத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதில் தவறு செய்திருந்தால் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

இந்தப் பேயன்விளைப் பள்ளிக்கூடத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். அந்தப் பள்ளித் தலைமையாசிரியர் மீது மதிய உணவுப் பணத்தை கையாடல் செய்து விட்டார் என்று குற்றம் சாட்டினார்கள். ஆடிட்டர்கள் வந்து ஆடிட் செய்தபோது எந்த விதமான தவறும் ஏற்படவில்லை என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அது இன்னும் கல்வி இலாகாவின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளியின் மாணேஜருக்கு இந்த மதிய உணவுக் குழுவில் எந்தவித சம்பந்தமும் இல்லை. இருப்பினும் அவர்கள் போலீஸ் இலாகாவில் புகார் கொடுத்து, போலீஸ் அவர் மீது வழக்குப் பதிவு செய்து, இன்றைக்கு அந்தப் பள்ளியின் தலைமையாசிரியர் நீதிமன்றத் திற்கும், பள்ளிக்கூடத்திற்கும் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏதாவது ஒரு ஆசிரியரை அவர்களுக்குப் பிடிக்க வில்லை யென்றால், எகாவகா ஒரு புகார் அவர் மீது கொடுத்து கல்வி இலாக்காவில் விசாரணை, போலீஸ் விசாரணை என்று இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருக்கின்றன இவற்றை மாற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர்களை மிகவும் கேவலமான வேலையைச் செய்வதற்கு ஒன்றியங்களில் கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள். குடும்பக் கட்டுப்பாடு அறுவைச் சிகிச்சைக்காக ஆட்களைப் பிடித்துக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று அவர்களை வற்புறுத்துகிறார்கள். அப்படியில்லை என்று அளும் கட்சித் தரப்பிலிருந்து சொல்லலாம். ஆனால் நடைமுறையில் என்ன நடக்கிறது என்றால், ஒன்றியத்திலிருந்து சர்க்குலரே போடுகிறார்கள். நீங்கள் இதற்கு ஒத்துழைப்புத் தர வேண்டும். 'யுவர் கோவாபரேஷன் ஈஸ் ரிகொயர்டு' என்று சொல்கிறார்கள். ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டுமென்று எழுத்தளவில் சொல்கிறார்கள். நேராகச் சொல்லும்போது இத்தனை நபர்களை நீங்கள் பிடித்துத் தர வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அப்படிச்

1974 மார்ச் 20] [திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

கொண்டு வராவிட்டால் சம்பளத்தை ஒழுங்காகக் கொடுப்பது இல்லை, பிராவிடன்ட் பண்டு நிதியிலிருந்து கடன் கேட்டால் கொடுப்பது கிடையாது, இங்கிரிமென்ட் கொடுப்பது கிடையாது என்று இப்படி ஆசிரியர்களைக் கெடுபிடி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை மாற்ற வேண்டும்.

லோகல் லேப்ரரியைப் பொறுத்த வரையில் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த நூலக ஆணைக் குழுத் தலைவராக வருபவர்களுக்கு ஒரு தகுதி நிர்ணயிக்க வேண்டும். படிக்கத் தெரியாதவர்களும், லேப்ரரியின் பயன் தெரியாதவர்களும், எந்த லேப்ரரியில் என்னென்ன புத்தகங்கள் இருக்கின்றன, எது எது படித்தால் யார் யாருக்கு அனுகூலம் என்று தெரியாதவர்கள், கையெழுத்துக் கூட போடத் தெரியாதவர்கள், தமிழ் வாசிக்கக் கூடத் தெரியாதவர்கள், ஆங்கிலம் அறவே தெரியாதவர்கள், அந்த நூலகத்தின் தலைவராக இருக்கிறார்கள்.

நூலக ஆணைக் குழுவில் கட்சியைப் புகுத்தக் கூடாது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர் தான் நூலக ஆணைக் குழுவின் தலைவராக வர வேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர் தான் வரவேண்டும் என்கிற நிலைமையை மாற்ற வேண்டும். நூலக ஆணைக் குழுவின் தலைவராக இருப்பவர்கள் நூலகத்தின் பயனை அறிந்திருந்தால் தான் மற்றவர்களுக்கு அதைப்பற்றி அவர்கள் சொல்ல முடியும். தலைவராக இருப்பவர்களுக்கு ஓரளவிற்கு கல்வியறிவு இருக்க வேண்டும்.

அப்படிப்பட்ட தேர்வுகளை நடத்துகிறபோது, நூலக ஆணைக் குழுவில் உறுப்பினராக வருவதற்கு யாரும் இருக்கலாம், அதற்கு படிப்பு வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆனால் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர்கள் ஓரளவிற்குக் கல்வி பெற்று இருக்க வேண்டும். பட்டதாரியாக இருக்க வேண்டும், உயர்நிலைப் பள்ளியின் இறுதியாண்டு எஸ்.எஸ்.எல்.சி. ஆவது படித்து இருக்க வேண்டும். அரசியல் சட்டத்தில் கூடத் தேர்தலுக்கு நிற்க வேண்டுமானால் இன்னின்ன தகுதிகள் இருக்க வேண்டும், இன்ன வயதை எய்தியிருக்க வேண்டும், இந்த நாட்டின் குடிமக்களை இருக்க வேண்டும், என்று விதிமுறை இருக்கிறது. அதேபோன்று

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

[1974 மார்ச் 20]

நூலக ஆணைக் குழுவின் தலைவராகத் தேர்ந்து எடுக்கப்படுகிற நேரத்தில் இன்னின்ன தகுதிகள் பெற்று இருக்க வேண்டும் என்று வைக்க வேண்டும்.

நூலக ஆணைக் குழுவின் தலைவராக ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டுவிட்டால் அவர் பதவி வகிக்கும் 5 ஆண்டுக் காலத்தில் நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் கொண்டு வந்து அவரை இறக்க முடியாது என்று விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. இது ஜனநாயகத்தைக் குழி தோண்டிப் புதைப்பதாக இருக்கிறது. ஒரு உறுப்பினரை அந்தக் குழுவில் இருப்பவர்கள் தலைவராகத் தேர்ந்து எடுக்க வேண்டும், அந்தக் குழுவிலே அவரைத் தேர்ந்தெடுத்த உறுப்பினர்களுக்கு அந்தக் குழுவின் தலைவர் தவறான காரியங்களில் ஈடுபடுகிற நேரத்தில் அவரைப் பதவியிலிருந்து நீக்க நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் கொண்டு வந்து செய்யலாம் என்ற முறையில் விதிகளை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டு, இந்த மானியத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லி அமைகிறேன்.

திரு. கோ. இளங்கோவன் : தலைவரவர்களே, கல்வி மானியத்தை ஆதரித்துப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி. என்னுடைய பேச்சினை நான் தொடங்குவதற்கு முன்னர், இளநிலை ஆசிரியர்களுக்கும், இடைநிலை ஆசிரியர்களுக்கும் தேர்வு நிலை தகுதி அளித்து இருக்கிற கழக அரசினை, ஏறத்தாழ 10-12 ஆண்டுக் காலம் ஆசிரியர் பணியில் இருந்தவன் என்ற முறையில், அந்த ஆசிரியர்கள் சமுதாயத்தின் சார்பாக பாராட்டிக் கொள்கிறேன். என்னரும் தமிழ் நாட்டின் கண், எல்லோரும் கல்வி பெற்று, பன்னாடுங் கலை ஞானத்தால், பராக் கிரமத்தால், அன்பால், உன்னத இமய மலைபோல் ஒங்கிடும் கீர்த்தி எய்தி வாழ வேண்டும், வளர வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தோடு இந்த அரசு பாடுபட்டு வருகிறது, கல்வித்தொண்டு ஆற்றி வருகிறது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

1956-57-ம் ஆண்டிலே கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ஏறத்தாழ 11 கோடி ரூபாய். 1974-75-ம் ஆண்டிலே ஒதுக்கப் பட்டிருக்கின்ற தொகை ஏறத்தாழ 110 கோடி. 1973-74-லே 6 வயதிற்கு மேற்பட்டு 11 வயதிற்கு உட்பட்ட குழந்தைகள்

1974 மார்ச் 20]

[திரு. கோ. இளங்கோவன்]

60.24 லட்சம். இதில் பள்ளியில் சேர்க்கப்பட்டோர் எண்ணிக்கை 54.38 லட்சம். ஏறத்தாழ 90.2 விழுக்காடு ஆகும். இந்த ஆண்டில் மேலும் 2 லட்சம் பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி வசதி அளிக்கப்படும் என்று கருதப்படுகிறது. அதுபோல், 11 வயதிற்கு மேற்பட்டு 14 வயதிற்கு உட்பட்ட குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை சென்ற ஆண்டு 27.11 லட்சம். இதில் கல்வி பயில வந்தவர்கள் 14.19 லட்சம். இது 52.3 விழுக்காடாகும். இந்த ஆண்டு 1 லட்சம் குழந்தைகளுக்கு மேலும் கல்வி வசதி அளிக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அதே போன்று உயர்நிலைப் பள்ளிகளை எடுத்துக் கொண்டால் ஏறத்தாழ 100-க்கு 33 விழுக்காடு பயின்று வருகிறார்கள். இந்த ஆண்டு 60,000 மாணவர்களுக்குக் கல்வி வசதி அளிக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 1961-62-ல் இருந்த கல்லூரிகள் 59 தான். 1973-74-ல் இருக்கின்ற கல்லூரிகள் 178 ஆகும். இந்த ஆண்டு மேலும் 1-2 கல்லூரிகள் அறிவிக்கப்படும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. 1961-62-ல் கல்லூரி மாணவர்கள் தொகை 45,000 தான். இப்போது இருக்கின்ற மாணவர்கள் தொகை 1.95 லட்சம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதுபோன்று பட்டியல் போட்டு காட்டுகிற நேரத்தில் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை உயர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது, மாணவர்களின் எண்ணிக்கை உயர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது, ஆனால் கல்வியின் தரம் உயர்ந்து இருக்கிறதா என்று கேட்கிறார்கள்.

இந்த நேரத்தில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்ன கருத்தினை இங்கே நினைவுக்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இன்று பட்டதாரியாக இருக்கும் மாணவனைப் பார்த்து, அவனுடைய தந்தை என்ன சொல்வாராம், நீ பி.ஏ., பி.எஸ்ஸி என்கிறாய், என்ன பி.ஏ., பி.எஸ்ஸி., என் காலத்து எஸ்.எஸ்.எல்.சி. க்கு ஈடாகாது, இணையாகாது என்று சொல்வாராம். அவருடைய தந்தை என்ன சொல்லி இருப்பாராம், நீ என்ன எஸ்.எஸ்.எல்.சி. அந்தக் காலத்தில் நாங்கள் படிக்கிற நேரத்தில் இருந்த இ.எஸ்.எல்.சிக்கு ஈடாகுமா, இணையாகுமா என்று சொல்வாராம். அவருடைய தந்தை என்ன சொல்லி யிருப்பாராம், இந்தக் காலத்து இ.எஸ்.எல்.சி. என்ன, நாங்கள் அந்தக் காலத்தில் அ.ஆ. என்று விரல் தேய மண்ணில் எழுதிக்

[திரு. கோ. இளங்கோவன்] * [1974 மார்ச் 20]

கொண்டிருந்தோமே அதற்கு ஈடு, இணையாகுமா என்று சொல்லி யிருப்பாராம். அதுபோல் இந்தக் காலத்துப் பட்டதாரிகளை அந்த காலத்தில் அ, ஆ, மண்ணில் எழுதிக் கொண்டவர்களுக்கு ஈடு, இணையாகுமா என்று தோழர்கள் இப்போது கல்லூரியில் படித்து வருபவர்களுக்கு ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது முறையாகுமா என்பது சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

கல்விக்காக அதிகம் பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது, ஆனால் அதற் குரிய பயன் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் என்ன என்று அழகாசு சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக் கிறது. புகழுக வகுப்பு வரை இலவசக் கல்வி தரப்படுகிறது. அடுத்து, பட்ட வகுப்பை எடுத்துக் கொண்டால், ஒரு மாணவனுக்கு ஆகும் செலவு, ஒரு மாணவன் பெறும் தொகையைப் பார்த்தால், அரசு மாணவர்களுக்கு எந்த அளவுக்குச் செலவழிக்கிறது என்பது தெளிவாகும்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு அண்ணா திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தைச் சார்ந்த உறுப்பினர் நண்பர் எட்மண்ட் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். இவர்கள் கருத்து முன்னுக்குப் பின் முடினாக இருப்பதை நாம் பார்க்க முடியும்.

(முற்பகல் 11.30)

அருமை நண்பர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் பள்ளி இறுதி வகுப்பில் மாணவர்களிடமிருந்து தேர்வுக் கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது, இது முறை தானா என்ற ஒரு கேள்வியைக் கேட்டார்கள். அதே நேரத்தில் நம்முடைய அருமை நண்பர் எட்மண்ட் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் புகழுக வகுப்பில் எல்லா மாணவர்களுக்கும் இலவசக் கல்வி அளிக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். தோழமைக் கட்சியைச் சேர்ந்த வர்கள் கருத்தில் வேறுபடுகிறார்கள் என்பதை அழுத்தம் திருத்த மாகச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பள்ளி இறுதி வகுப்புத் தேர்வுக் கட்டணம் ரூ. 15 யாரிடம் வசூல் செய்யப்படுகிறது? தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்பட்ட மக்களிடம் வசூல் செய்யப்படுகிறதா? இல்லை. அந்தப் பணத்தை அரசு கொடுக்கிறது. யாரிடம்

1974 மார்ச் 20] [திரு. கோ. இளங்கோவன்]

வசூலிக்கப்படுகிறது? வசதி வாய்ப்பு உள்ளவர்களிடம் வசூலிக்கப் படுகிறது. அவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கக் கூடாது என்று வாதாடுகிறார் அருமை நண்பர் கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள். அதே நேரத்தில் புகழுக வசூப்பில் எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி கூடாது, கட்டணம் வசூலிக்க வேண்டும் என்கிறார் அருமை நண்பர் எட்மண்ட் அவர்கள்.

அடுத்து தனியார் பள்ளிகளைப் பற்றி பேசினார்கள். தனியார் பள்ளி கூடவே கூடாது என்று அழுத்தத்திருத்தமாக அருமை நண்பர் கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கு இரண்டொரு உதாரணங்கள் சொன்னார். மதுரையில் ஒரு பள்ளியைச் சுட்டிக்காட்டிச் சொன்னார்கள். ஒரு பர்டிகுலர் கேஸை வைத்து ஜெனரலைஸ் பண்ணக் கூடாது என்று நான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். திடீரென்று ஒரே நாளில் அத்துனை தனியார் பள்ளிகளையும் தேசியமயமாக்க முடியுமா என்றால், அதற்கு அரசியல் நிர்ணயச் சட்டம் இடம் தராது என்று கருதுகிறேன். காரணம், நமது அரசு தனியார் பள்ளிகளில் பணியாற்றக்கூடிய ஆசிரியர்களுக்கு ஆதரவு அளிக்க வேண்டும் என்ற முறையில் இங்கே ஒரு மசோதாவைச் சட்டமாக நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அது இப்பொழுது குடியரசுத் தலைவர் அவர்களின் ஒப்புதலுக்குச் சென்றிருக்கிறது. இங்கே உள்ள தனியார் பள்ளிகளைச் சார்ந்தவர்கள் அதை ஒப்புக் கொள்வார்களோ, ஒப்புக் கொள்ளமாட்டார்களோ எனக்குத் தெரியாது.

அருமை நண்பர் கே. டி. கே. தங்கமணி பேசுகின்ற நேரத்தில் இவ்வளவு குறைபாடுகளைச் சொன்னவர், தனியார் பள்ளிகளை அரசுடைமையாக்க வேண்டும் என்று இங்கே பேசியிருப்பார்களே யானால் அவர்களை நான் பாராட்டியிருப்பேன். திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களின் கருத்தினை அருமை நண்பர் எட்மண்ட் அவர்கள் வரவேற்கவில்லை என்பதையும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, பொதுக்கல்வியைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். மருத்துவக் கல்வியைப் பற்றிப் பேசினார்கள். மருத்துவக் கல்லூரியில் இடம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேலைவாய்ப்பு இல்லாமல் டாக்டர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே, அதைப்

[திரு. கோ. இளங்கோவன்]

[1974 மார்ச் 20]

போக்குவதற்கு இடத்தைக் குறைக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். தயவு செய்து அவர்களைத் திசை திருப்ப வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு வேலைத் தேடித் தரவேண்டும் என்று அரசைக் கேட்பார்களேயானால், அந்தக் கேள்வியே கூட நியாயம் இல்லை. வைத்தியம் செய்வதற்குத் தகுதியுள்ளவர்களாக அவர்களை இந்த அரசு ஆக்கி நாட்டிற்கு அளிக்கின்றது. எனவே நோயாளிகளுக்கு அவர்கள் வைத்தியம் செய்து, வேண்டுமானால் அதற்குரிய ஊதியத்தைப் பெறலாம். அதை விடுத்து அவர்களுக்கு வேலைத் தேடித் தரவேண்டும் என்ற அவசியம் இந்த அரசுக்கு இல்லை என்பதனைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மருத்துவத் துறையில் தமிழகம்தான் இந்திய துணைக் கண்டத்தில் சிறந்து விளங்குகிறது என்பதை நாம் அறிவோம். இருந்தாலும் கூட தரம் குறையக் கூடாது, தரம் மேலும், மேலும் உயர வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இட நெருக்கடி இருக்கக் கூடாது என்பதற்காகத் தான் இடம் குறைக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறதே ஒழிய, அவர்கள் சொல்வது போல் ஏதோ வேலை தேடித் தர முடியாத காரணத்தினால் அதைச் செய்யவில்லை என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்திய வரலாற்றை, தமிழக வரலாற்றை எழுதுவதற்கு டாக்டர் மு. வரதராசனார் தலைமையில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லும்பொழுது அவர் ஒரே ஒரு உண்மையை ஒத்துக் கொண்டார்கள். அதற்காக நன்றி. ஏனென்று கேட்டால் இந்தியா வரலாற்றில் வட இந்திய வரலாறு இடம் பெற்றிருக்கிறதே ஒழிய, தமிழக வரலாறு இடம் பெறவில்லை என்று சொன்னார்கள்.

அடுத்து, பி.யு.சி. பற்றிச் சொல்லும்பொழுது பி.யு.சி. கூடாது, அதற்காகச் செலவழிக்கின்ற பணம் வீண், வெட்டி என்று சொன்னார்கள். பி.யு.சி. யார் காலத்தில் கொண்டு வரப்பட்டது என்பதைத் தயவு செய்து தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த அரசு பி.யு.சி.-யைப் போக்கி மீண்டும் இண்டர்மீடியட் அதே போல பட்டப் படிப்பு 3 ஆண்டுகள் என்று கொண்டு வரலாமா என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1974 மார்ச் 20] [திரு. கோ. இளங்கோவன்]

அடுத்து, இண்டர்னல் அசெஸ்மெண்ட் இல்லை, தேர்வு முறையில் மாற்றம் வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். மாற்றம் வேண்டும் என்பதை இந்த அரசு ஒத்துக் கொண்டு ஏறத்தாழ 810 பள்ளிகளில் அந்த முறையைக் கடைப்பிடித்துக் கொண்டு வருகிறது.

நூலக ஆணைக் குழுவின் தலைவரைப் பற்றி அருமை நண்பர் எட்மண்ட் அவர்கள் சொன்னார்கள். பட்டதாரியாக இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார். ஏன் பட்டதாரியாக இருக்க வேண்டும் என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. நூலக ஆணைக் குழுவின் உறுப்பினராக இருக்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் பட்டதாரியில்லாத அனுபவத்தில் சிறந்த முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. தர்மலிங்கம் அவர்கள் தலைவராக இருக்கிறார். அவர் ஒரு மாத ஏடு நடத்துபவர். அவர் தலைவராக இருக்கக்கூடிய தகுதி உடையவர். எனவே தகுதியை எந்த அடிப்படையில் நிர்ணயிக்க வேண்டும் . . .

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : நூலக ஆணைக் குழுத் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டியவர் பட்டதாரியாக இருக்கவேண்டும் அல்லது பட்டதாரியாக இருக்கவேண்டும் என்று நான் சொல்ல வில்லை. அதற்கு ஒரு கல்வி வரைமுறையை நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்று தான் சொன்னேன். பி.எ. அல்லது எஸ்.எஸ்.எல்.சி. யாக இருக்கவேண்டும் என்று ஸஜெஷன் கொடுத்தேன். ஏதாவது ஒரு முடிவை அரசு எடுக்கவேண்டும் என்று தான் நான் சொன்னேன். பட்டதாரியாக இருக்கவேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை.

திரு. கோ. இளங்கோவன் : தலைவரைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்குப் புதிய விதிகளை இந்த அரசு புகுத்த வில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்னும் சொல்லப் போனால் இந்தக் குழுவில் யார் யார் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்றால், கல்வி நிலையங்களுடைய தலைவர்களாக இருப்பவர்கள் 5 பேர் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். நால் நிலையங்கள் நல்ல முறையில் நடைபெற வேண்டுமென்றால், அதற்குப் பொருள் தேவை. பல ஊராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் வாயிலாகப் பொருள் தரப்படுகிறது. எனவே, அவற்றின் பிரதிநிதிகள் இதில் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். பல நூலகங்களைச் சார்ந்த ஆன்றோர்கள், சான்றோர்கள் அதில் இடம்

[திரு. கோ. இளங்கோவன்] [1974 மார்ச் 20]

பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆகவே, தவறு நடப்பதற்கு வாய்ப்பு, வழி இல்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

எல்லா வகையிலும் இந்த மான்யம் வரவேற்கத்தக்கது, குறிப்பாக ஆசிரியர்கள் அனைவரும் பாராட்டத்தக்க முறையில் அமைந்திருக்கிறது என்று சொல்லி முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

* திரு. கே. பி. கோபால் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி மான்யக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக நெடுங் காலமாக உள்ள ஆசிரியர்களுடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்றியதற்காக, அதாவது ஹெயர் கிரேடு, செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கு செலக்ஷன் கிரேடு உயர்த்தியதற்கும், அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு அளிப்பதாக உறுதி அளித்ததற்கும் இந்த அரசை நான் பாராட்டாமல் இருந்தால், கடமையிலிருந்து தவறியவனவேன். அதே சமயத்தில் சில குறைகளைச் சட்டிக் காட்டவும் நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையில் வைத்திருக்கிற அறிக்கையை எடுத்துக் கொண்டாலும், எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நடப்பு ஆண்டில் ரூ. 110 கோடி. . .

5. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(அ) பேரவை அலுவல் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. தமிழ்நாடு, 1974-ம் ஆண்டு, மோட்டார் வண்டிகள் வரிவிதிப்புச் சட்ட முன்வடிவை இம்மாத இறுதிக்குள் சட்டமாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டுள்ளார்கள். எனவே, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களையும், மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்களையும், மற்றும் கட்சித் தலைவர்களையும் கலந்து கொண்டு, இச் சட்ட முன்வடிவு 22-3-1974, வெள்ளிக்கிழமை யன்று பிற்பகலில் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று அறிவிக்கிறேன்.